

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60
3. dubna 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 104/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 104/02	Věc C-604/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG v. Evropská komise, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada zákazu zpětné účinnosti — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci — Nadměrná délka řízení“	2
2017/C 104/03	Věc C-609/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA v. Evropská komise, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 31 — Povinnost uvést odůvodnění“ . . .	2

2017/C 104/04	Věc C-611/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Hansa Metallwerke AG a další v. Evropská komise, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Povinnost uvést odůvodnění — Ochrana legitimního očekávání“	3
2017/C 104/05	Věc C-613/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Evropská komise v. Keramag Keramische Werke GmbH, dříve Keramag Keramische Werke AG a další „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných částí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Povinnost uvést odůvodnění“	3
2017/C 104/06	Věc C-614/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Masco Corp. a další v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné a trvající protiprávní jednání — Povinnost uvést odůvodnění“	4
2017/C 104/07	Věc C-618/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Zucchetti Rubinetteria SpA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % obrátu“	5
2017/C 104/08	Věc C-619/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Mamoli Robinetteria SpA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Program shovívavosti — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“	5
2017/C 104/09	Věc C-625/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villerooy & Boch AG v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“	6
2017/C 104/10	Věc C-626/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villerooy & Boch Austria GmbH v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“	6
2017/C 104/11	Věc C-636/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Roca Sanitario, SA v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací — Pokyny pro výpočet výše pokut z roku 2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada rovného zacházení — Proporcionalita — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“	7

2017/C 104/12	Věc C-637/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Laufen Austria AG v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada rovného zacházení — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“	7
2017/C 104/13	Věc C-638/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Roca SARL v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada rovného zacházení — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“	8
2017/C 104/14	Věc C-642/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch – Belgium v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“	8
2017/C 104/15	Věc C-644/13 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch SAS v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“	9
2017/C 104/16	Věc C-421/14: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia – Španělsko) – Banco Primus SA v. Jesús Gutiérrez García „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Smlouvy uzavřené mezi prodávajícími nebo poskytovateli a spotřebiteli — Zneužívající ujednání — Smlouvy o hypotečním úvěru — Řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou — Propadná lhůta — Pravomoci vnitrostátních soudů — Překážka věci pravomocně rozsouzené“	9
2017/C 104/17	Věc C-560/14: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – M v. Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Žádost o podpůrnou ochranu — Bezvadnost vnitrostátního řízení o posouzení žádosti o podpůrnou ochranu předložené po zamítnutí žádosti o přiznání postavení uprchlíka — Právo být vyslechnut — Rozsah — Právo na ústní pohovor — Právo na předvolání svědků a na provedení jejich křížového výslechu“	11
2017/C 104/18	Věc C-573/14: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides v. Mostafa Lounani „Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Azyl — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Článek 12 odst. 2 písm. c) a čl. 12 odst. 3 — Vyloučení z postavení uprchlíka — Pojem „činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN“ — Dosah — Řídící člen teroristické organizace — Odsouzení za trestný čin účasti na činnostech teroristické skupiny — Individuální posouzení“	12

2017/C 104/19	Věc C-606/14 P: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. února 2017 – Portovesme Srl v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Podpora poskytnutá Italskou republikou společností Portovesme Srl — Režimy preferenční sazby za elektřinu — Rozhodnutí, kterým se opatření podpory prohlašuje za neslučitelné s vnitřním trhem“	13
2017/C 104/20	Spojené věci C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 — Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska — Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 13 — Obcházení — Článek 18 — Nedostatečná spolupráce — Důkaz — Soubor shodujících se nepřímých důkazů“	13
2017/C 104/21	Spojené věci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Rada Evropské unie, Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 — Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska — Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 13 — Obcházení — Článek 18 — Nedostatečná spolupráce — Důkaz — Soubor shodujících se nepřímých důkazů — Rozporuplné odůvodnění — Nedostatečné odůvodnění — Porušení procesních práv“	14
2017/C 104/22	Věc C-283/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Staatssecretaris van Financiën „Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Daň z příjmů — Státní příslušník členského státu dosahující příjmů na území tohoto členského státu a na území třetího státu a s bydlištěm na území jiného členského státu — Daňové zvýhodnění, které má zohlednit jeho osobní a rodinnou situaci“ . .	15
2017/C 104/23	Věc C-373/15 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Francouzská republika v. Evropská komise, Španělské království „Kasační opravný prostředek — Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) — Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií — Nařízení (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 — Opatření na podporu rozvoje venkova — Oblasti s přírodním znevýhodněním — Kontroly na místě — Koeficient hustoty stáda — Počítání zvířat“	16
2017/C 104/24	Věc C-392/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. února 2017 – Evropská komise v. Maďarsko „Nesplnění povinností státem — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Notáři — Podmínka státní příslušnosti — Článek 51 SFEU — Účast na výkonu veřejné moci“	16
2017/C 104/25	Věc C-430/15: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – Secretary of State for Work and Pensions v. Tolley „Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Složka ‚péče‘ příspěvku na živobytí pro zdravotně postižené osoby (disability living allowance) — Osoba pojištěná pro případ stáří, která s konečnou platností ukončila veškerou výdělečnou činnost — Pojmy ‚dávka v nemoci‘ a ‚dávka v invaliditě‘ — Možnost výplaty dávky do zahraničí“	17
2017/C 104/26	Věc C-441/15: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Bremen – Německo) – Madaus GmbH v. Hauptzollamt Bremen „Řízení o předběžné otázce — Společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Podpoložky 3824 90 97 a 2106 90 92 — Výrobek ve formě prášku složený z uhličitanu vápenatého (95 %) a modifikovaného škrobu (5 %)“	18

2017/C 104/27	Věc C-506/15 P: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Španělské království v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) — Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií — Nařízení (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 — Opatření na podporu rozvoje venkova — Oblasti s přírodním znevýhodněním — Kontroly na místě — Koeficient hustoty stáda — Počítání zvířat“	18
2017/C 104/28	Věc C-562/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Carrefour Hypermarchés SAS v. ITM Alimentaire International SASU „Řízení o předběžné otázce — Srovnávací reklama — Směrnice 2006/114/ES — Článek 4 — Směrnice 2005/29/ES — Článek 7 — Objektivní cenové srovnání — Klamavé opomenutí — Reklama srovnávající ceny výrobků prodávaných v prodejnách různé velikosti a druhu — Přípustnost — Závažná informace — Rozsah a způsob sdělení informace“	19
2017/C 104/29	Věc C-585/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – Raffinerie Tirlemontoise SA v. État belge „Řízení o předběžné otázce — Cukr — Dávky z výroby — Výpočet průměrné ztráty — Výpočet dávek z výroby — Nařízení (ES) č. 2267/2000 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1993/2001 — Platnost“	20
2017/C 104/30	Věc C-21/16: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 9. února 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalsko] – Euro Tyre BV v. Autoridade Tributária e Aduaneira „Řízení o předběžné otázce — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 131 a 138 — Podmínky osvobození dodání uvnitř Společenství od daně — Systém výměny informací o DPH (VIES) — Neexistence registrace pořizovatele — Odepření osvobození od daně — Přípustnost“	21
2017/C 104/31	Věc C-144/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal – Portugalsko) – Município de Palmela v. Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações „Řízení o předběžné otázce — Postupy při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti — Směrnice 83/189/EHS a 98/34/ES — Návrh technického předpisu — Sdělení Evropské komisi — Povinnosti členských států — Porušení — Důsledky“	21
2017/C 104/32	Věc C-283/16: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Velká Británie) – M. S. v. P. S. „Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 4/2009 — Článek 41 odst. 1 — Uznávání výkonu rozhodnutí a spolupráce ve věcech vyživovacích povinností — Výkon rozhodnutí v členském státě — Podání návrhu přímo k příslušnému orgánu členského státu výkonu — Vnitrostátní právní předpisy požadující obrátit se na ústřední orgán členského státu výkonu“	22
2017/C 104/33	Věc C-45/16 P: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Rozhodčí doložka — Smlouva „Multi-level patient — specific artery and artherogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)“, která byla uzavřena v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) — Vypovězení této smlouvy z důvodu nesrovnalostí při plnění jiné smlouvy uzavřené s Evropskou komisí — Dobrá víra — Legitimní očekávání, že nedojde k vypovězení“	23

2017/C 104/34	Věc C-53/16 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. ledna 2017 – Carsten René Beul v. Evropský parlament, Rada Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na neplatnost — Fungování finančních trhů — Požadavky na provádění povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu — Nařízení (EU) č. 537/2014 — Pravidla týkající se organizace a výběru statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu — Nedostatek osobního dotčení — Zjevná nepřipustnost“ . . .	23
2017/C 104/35	Věc C-566/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 10. listopadu 2016 – Vámos Dávid v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	24
2017/C 104/36	Věc C-593/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 23. listopadu 2016 – Admiral Casinos & Entertainment AG v. Alexander Holiczky	24
2017/C 104/37	Věc C-613/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 28. listopadu 2016 – Juhler Holding A/S v. Bundeszentralamt für Steuern	25
2017/C 104/38	Věc C-629/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 7. prosince 2016 – CX	26
2017/C 104/39	Věc C-642/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. prosince 2016 – Junek Europ-Vertrieb GmbH v. Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG	26
2017/C 104/40	Věc C-649/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 19. prosince 2016 – Peter Valach a další v. Waldviertler Sparkasse Bank AG a další	27
2017/C 104/41	Věc C-664/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 21. prosince 2016 – Lucrețiu Hadrian Vădan v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba	27
2017/C 104/42	Věc C-670/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichts Minden (Německo) dne 29. prosince 2016 – Tsegezab Mengesteab v. Spolková republika Německo	28
2017/C 104/43	Věc C-673/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea Constituțională a României (Rumunsko) dne 30. prosince 2016 – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept v. Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	29
2017/C 104/44	Věc C-681/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Düsseldorf (Německo) dne 27. prosince 2016 – Pfizer Ireland Pharmaceuticals a Operations Support Group v. Orifarm GmbH	30
2017/C 104/45	Věc C-683/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 27. prosince 2016 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. v. Spolková republika Německo	31
2017/C 104/46	Věc C-684/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 27. prosince 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu	32

2017/C 104/47	Věc C-2/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (španělsko) dne 2. ledna 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social v. Tesorería General de la Seguridad Social a Jesús Crespo Rey	33
2017/C 104/48	Věc C-12/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 10. ledna 2017 – Maria Dicu v. Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani	33
2017/C 104/49	Věc C-16/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 13. ledna 2017 – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2017/C 104/50	Věc C-27/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos apeliacinio teismo (Litva) dne 19. ledna 2017 – „flyLAL-Lithuanian Airlines“, veřejná akciová společnost v likvidaci v. Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS a „Air Baltic Corporation AS“	35
2017/C 104/51	Věc C-34/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 24. ledna 2017 – Eamonn Donnellan v. The Revenue Commissioners	35
2017/C 104/52	Věc C-43/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2017 Liamem Jenkinsonem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 9. listopadu 2016 ve věci T-602/15, Liam Jenkinson v. Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Evropská komise a Eulex Kosovo	36
2017/C 104/53	Věc C-73/17: Žaloba podaná dne 9. února 2017 – Francouzská republika v. Parlament	37

Tribunál

2017/C 104/54	Věc T-14/14 a 87/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Námitka protiprávnosti — Právní základ — Zneužití pravomoci — Právo na obhajobu — Legitimní očekávání — Právní jistota — Ne bis in idem — Překážka věci pravomocně rozsouzené — Přiměřenost — Zjevně nesprávné posouzení — Základní práva“	39
2017/C 104/55	Věc T-191/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Lubrizol France v. Rada „Společný celní sazebník — Právní úprava týkající se pozastavení všeobecných cel pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky — Námitka vůči stávajícím pozastavením — Rovnocennost výrobků — Postup vyřizování námitek“	40
2017/C 104/56	Věc T-351/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Construlink v. EUIPO – Wit-Software (GATEWIT) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie GATEWIT — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie wit software — Starší národní obchodní firma Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“	40
2017/C 104/57	Věc T-493/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Mayer v. EFSA „Vyslaný národní odborník — Pravidla EFSA o vyslaných národních odbornících (VNO) — Rozhodnutí neprodloužit vyslání — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Ochrana osobních údajů — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Návrhy na určení a na vydání soudního příkazu — Doplnující spis k žalobě — Změna návrhových žádání — Přípustnost“	41

2017/C 104/58	Věc T-706/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Holistic Innovation Institute v. REA „Výzkum a technologický rozvoj — Projekty v oblasti výzkumu financované Uníí — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) — Projekty ZONeSEC a Inachus — Rozhodnutí, kterým byla žalobci odepřena účast — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“	42
2017/C 104/59	Věc T-726/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Novar v. EUIPO „Mimosmluvní odpovědnost — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Rozhodnutí, kterým byla námitka zamítnuta pro neexistenci důkazu o starším právu — Pravidlo 19 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 2868/95 — Přezkum rozhodnutí — Článek 62 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Újma spočívající v nákladech na zastupování advokátem — Příčinná souvislost“	42
2017/C 104/60	Věc T-783/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – SolarWorld v. Komise „Dumping — Subvence — Dovozy krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Schválení snížení minimální dovozní ceny na základě závazku přijatého v rámci antidumpingového a antisubvenčního řízení — Unijní průmysl — Článek 8 odstavec 1 nařízení (ES) č. 1225/2009“	43
2017/C 104/61	Věc T-811/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Unilever v. EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Fair & Lovely — Starší národní slovní ochranná známka a starší slovní ochranná známka Beneluxu FAIR & LOVELY — Rozhodnutí o odvolání — Článek 64 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009 — Přerušení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) a pravidlo 50 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Legitimní očekávání — Zneužití pravomoci — Zjevně nesprávné posouzení“	44
2017/C 104/62	Věc T-71/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Jaguar Land Rover v. EUIPO – Nissan Jidosha (Land Glider) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Land Glider — Starší slovní a obrazové ochranné známky Evropské unie a národní ochranné známky LAND ROVER — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“	44
2017/C 104/63	Věc T-145/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Rumunsko v. Komise „EZZF a EZFRV — Opatření vztahující se na plochu — Výdaje vyloučené z financování — Paušální finanční opravy — Článek 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	45
2017/C 104/64	Věc T-513/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Map) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Map — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	46
2017/C 104/65	Věc T-516/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Types) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Types — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	46
2017/C 104/66	Věc T-517/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Sales) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Sales — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“	47

2017/C 104/67	Věc T-18/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – DMC v. EUIPO – Etike' International (De Giusti ORGOGLIO) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie De Giusti ORGOGLIO — Starší slovní ochranná známka Evropské unie ORGOGLIO — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	47
2017/C 104/68	Věc T-871/16: Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor v. INEA	48
2017/C 104/69	Věc T-22/17: Žaloba podaná dne 16. ledna 2017 – Portugalsko v. Komise	49
2017/C 104/70	Věc T-23/17: Žaloba podaná dne 17. ledna 2017 – Barnett v. EHSV	50
2017/C 104/71	Věc T-31/17: Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Portugalsko v. Komise	51
2017/C 104/72	Věc T-33/17: Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Amicus Therapeutics UK a Amicus Therapeutics v. EMA	51
2017/C 104/73	Věc T-37/17: Žaloba podaná dne 23. ledna 2017 – Bank Tejarat v. Rada	52
2017/C 104/74	Věc T-38/17: Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – DQ a další v. Parlament	53
2017/C 104/75	Věc T-39/17: Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) v. Komise	54
2017/C 104/76	Věc T-50/17: Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Mackevision Medien Design v. EUIPO (TO CREATE REALITY)	55
2017/C 104/77	Věc T-60/17: Žaloba podaná dne 31. ledna 2017 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)	55
2017/C 104/78	Věc T-64/17: Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Lions Gate Entertainment v. EUIPO (DIRTY DANCING)	56
2017/C 104/79	Věc T-67/17: Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Italytrade v. EUIPO – Tpresso (tèespresso)	57
2017/C 104/80	Věc T-68/17: Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Italytrade v. EUIPO – Tpresso (teaespresso)	57
2017/C 104/81	Věc T-69/17: Žaloba podaná dne 3. února 2017 – Constantin Film Produktion v. EUIPO (Fack Ju Göhte)	58
2017/C 104/82	Věc T-70/17: Žaloba podaná dne 31. ledna 2017 – TenneT Holding v. EUIPO – Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)	59
2017/C 104/83	Věc T-72/17: Žaloba podaná dne 3. února 2017 – Schmid v. EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)	59
2017/C 104/84	Věc T-78/17: Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Jumbo Africa v. EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)	60
2017/C 104/85	Věc T-86/17: Žaloba podaná dne 10. února 2017 – Le Pen v. Evropský parlament	61
2017/C 104/86	Věc T-87/17: Žaloba podaná dne 8. února 2017 – Kuka Systems v. EUIPO (Matrix light)	62

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 104/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 95, 27.3.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 86, 20.3.2017

Úř. věst. C 78, 13.3.2017

Úř. věst. C 70, 6.3.2017

Úř. věst. C 63, 27.2.2017

Úř. věst. C 53, 20.2.2017

Úř. věst. C 46, 13.2.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-604/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada zákazu zpětné účinnosti — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci — Nadměrná délka řízení“

(2017/C 104/02)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (zástupci: H. Janssen a T. Kapp, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a L. Malferrari, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokát), Rada Evropské unie

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 25.1.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-609/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 31 — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 104/03)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (zástupci: U. Soltész a C. von Köckritz, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a L. Malferrari, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokátem), Rada Evropské unie

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Duravit AG, Duravit SA a Duravit BeLux SPRL/BVBA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Hansa Metallwerke AG a další v. Evropská komise, Rada Evropské unie

(Věc C-611/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Povinnost uvést odůvodnění — Ochrana legitimního očekávání“

(2017/C 104/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (zástupci: S. Cappellari, H.-J. Hellmann a C. Malz, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari a R. Sauer, zmocněnci), Rada Evropské unie

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium a Hansa Austria GmbH ponesou náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Evropská komise v. Keramag Keramische Werke GmbH, dříve Keramag Keramische Werke AG a další

(Věc C-613/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných částí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 104/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek a J. Norris-Usher, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Keramag Keramische Werke GmbH, dříve Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA (PCT), Pozzi Ginori SpA, Sanitec Europe Oy (zástupci: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, advokat, K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Body 1 a 2 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2013, *Keramag Keramische Werke a další v. Komise* (T-379/10 a T-381/10, EU:T:2013:457) se zrušují.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Vedlejší kasační opravný prostředek se zamítá.
- 4) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, pokud jde o část rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2013, *Keramag Keramische Werke a další v. Komise* (T-379/10 a T-381/10, EU:T:2013:457), která je tímto rozsudkem zrušena.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Masco Corp. a další v. Evropská komise

(Věc C-614/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné a trvající protiprávní jednání — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 104/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV), Hüppe BV (zástupci: D. Schroeder a S. Heinz, Rechtsanwälte, B. Fischer, advocate, zmocněná J. Temple Langem, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci, ve spolupráci s B. Kennellym, barrister)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnostem Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV a Hüppe BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 25.1.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Zucchetti Rubinetteria SpA
v. Evropská komise**

(Věc C-618/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % obrátu“

(2017/C 104/07)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Zucchetti Rubinetteria SpA (zástupci: M. Condinanzi, P. Ziotti a N. Vasile, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Zucchetti Rubinetteria SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Mamoli Robinetteria SpA
v. Evropská komise**

(Věc C-619/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměna citlivých obchodních informací — Program shovívavosti — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“

(2017/C 104/08)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mamoli Robinetteria SpA (zástupci: F. Capelli a M. Valcada, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci, ve spolupráci s F. Ruggeri Laderchim, avvocato)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Mamoli Robinetteria SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch AG v. Evropská komise(Věc C-625/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“

(2017/C 104/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Villeroy & Boch AG (zástupci: M. Klusmann a T. Kreifels, Rechtsanwälte, ve spolupráci s S. Thomasem, profesorem)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari, F. Castillo de la Torre a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Villeroy & Boch AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 39, 8.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch Austria GmbH v. Evropská komise(Věc C-626/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“

(2017/C 104/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Villeroy & Boch Austria GmbH (zástupci: A Reidlinger a J. Weichbrodt, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Villeroy & Boch Austria GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 39, 8.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Roca Sanitario, SA v. Evropská komise(Věc C-636/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací — Pokyny pro výpočet výše pokut z roku 2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada rovného zacházení — Proporcionalita — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“

(2017/C 104/11)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Roca Sanitario, SA (zástupci: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez a E. Navarro Varona, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Roca Sanitario SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 52, 22.2.2014

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Laufen Austria AG v. Evropská komise(Věc C-637/13 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace cen a výměna citlivých obchodních informací — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 23 odst. 2 — Horní hranice 10 % z obrátu — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada rovného zacházení — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“

(2017/C 104/12)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Laufen Austria AG (zástupce: E. Navarro Varona, abogada)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. září 2013, Laufen Austria v. Komise (T-411/10, EU:T:2013:443), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o návrhu na snížení uložené pokuty, který podala společnost Laufen Austria AG.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Roca SARL v. Evropská komise

(Věc C-638/13 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Koordinace prodejních cen a výměny citlivých obchodních informací — Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006 — Zásada rovného zacházení — Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci“

(2017/C 104/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Roca SARL (zástupce: P. Vidal Martínez, abogada)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre a F. Jimeno Fernández, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Roca SARL se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 52, 22.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch – Belgium v. Evropská komise

(Věc C-642/13 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“

(2017/C 104/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Villeroy & Boch – Belgium (zástupci: O. W. Brouwer a N. Lorjé, advocaten)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Villeroy & Boch Belgium SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Villeroy & Boch SAS v. Evropská komise

(Věc C-644/13 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Belgický, německý, francouzský, italský, nizozemský a rakouský trh zařízení a pevných součástí koupelen — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru — Koordinace cen a výměny citlivých obchodních informací — Jediné protiprávní jednání — Důkaz — Pokuty — Plná jurisdikce — Přiměřená lhůta — Proporcionalita“

(2017/C 104/15)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Villeroy & Boch SAS (zástupce: J. Philippe, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Villeroy & Boch SAS se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 15.2.2014.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia – Španělsko) – Banco Primus SA v. Jesús Gutiérrez García

(Věc C-421/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 93/13/EHS — Smlouvy uzavřené mezi prodávajícími nebo poskytovateli a spotřebiteli — Zneužívající ujednání — Smlouvy o hypotečním úvěru — Řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou — Propadná lhůta — Pravomoci vnitrostátních soudů — Překážka věci pravomocně rozsouzené“

(2017/C 104/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banco Primus SA

Žalovaný: Jesús Gutiérrez García

Výrok

- 1) Články 6 a 7 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je čtvrté přechodné ustanovení Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (zákon 1/2013 o opatřeních na posílení ochrany hypotečních dlužníků, restrukturalizaci dluhu a o sociálním bydlení), ze dne 14. května 2013, které pro výkon práva spotřebitelů, proti nimž bylo zahájeno řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, avšak které nebylo skončeno před nabytím účinnosti tohoto zákona, jehož součástí je toto ustanovení, podat námitku proti tomuto řízení na základě údajně zneužívající povahy smluvních ujednání stanoví propadnou lhůtu v délce jednoho měsíce ode dne následujícího po vyhlášení uvedeného zákona.
- 2) Směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu pravidlu, jako je pravidlo vyplývající z článku 207 Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil (zákon 1/2000, občanský soudní řád), ze dne 7. ledna 2000, ve znění Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (zákon 1/2013 o opatřeních na posílení ochrany hypotečních dlužníků, restrukturalizaci dluhu a o sociálním bydlení), ze dne 14. května 2013, poté Real Decreto-Ley 7/2013, de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestaria y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación (nařízení s mocí zákona 7/2013 o naléhavých daňových a rozpočtových opatřeních na podporu výzkumu, vývoje a inovace), ze dne 28. června 2013, a poté Real Decreto-ley 11/2014, de medidas urgentes en materia concursal (nařízení s mocí zákona 11/2014 o naléhavých opatřeních v případě úpadku), ze dne 5. září 2014, které zakazuje vnitrostátnímu soudu znovu přezkoumat z úřední povinnosti zneužívající povahu smluvních ujednání smlouvy, pokud již bylo rozhodnuto o legalitě všech ujednání této smlouvy s ohledem na tuto směrnici rozhodnutím zakládajícím překážku věci pravomocně rozsouzené.

Naproti tomu v případě jednoho nebo několika smluvních ujednání, jejichž případně zneužívající povaha nebyla přezkoumána při předchozím soudním přezkumu sporné smlouvy, který byl skončen rozhodnutím zakládajícím překážku věci pravomocně rozsouzené, musí být směrnice 93/13 vykládána v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který pravidelně rozhoduje ve věcech spotřebitelů v rámci incidenční námitky, musí posoudit na návrh účastníků řízení nebo z úřední povinnosti případnou zneužívající povahu tohoto ujednání, pokud má za tímto účelem k dispozici nezbytné informace o právním a skutkovém stavu.

- 3) Článek 3 odst. 1 a článek 4 směrnice 93/13 musí být vykládány v tom smyslu, že:

- přezkum případně zneužívající povahy ujednání smlouvy uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a spotřebitelem implikuje určení, zda toto ujednání způsobuje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran dané smlouvy v neprospěch spotřebitele. Tento přezkum musí být proveden s ohledem na vnitrostátní pravidla, která je třeba použít v případě chybějící dohody mezi stranami, s ohledem na prostředky, které má spotřebitel k dispozici podle vnitrostátní právní úpravy, aby zabránil dalšímu používání tohoto typu ujednání, na povahu zboží nebo služeb, které jsou předmětem této smlouvy, a s ohledem na všechny okolnosti, které provázely její uzavření;
- pokud má předkládající soud za to, že takové smluvní ujednání týkající se způsobu výpočtu běžných úroků, jako je ujednání dotčené ve věci v původním řízení, nebylo sepsáno jasným a srozumitelným jazykem ve smyslu čl. 4 odst. 2 této směrnice, musí přezkoumat, zda je toto ujednání zneužívající ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice. V rámci tohoto přezkumu přísluší uvedenému soudu, aby zejména srovnal způsob výpočtu sazby běžných úroků stanovený tímto ujednáním a skutečnou výši této sazby, která z něj vyplývá, s běžně používanými způsoby výpočtu a zákonnou úrokovou sazbou, jakož i úrokovými sazbami používanými na trhu v okamžiku uzavření smlouvy dotčené ve věci v původním řízení pro úvěr ve srovnatelné výši a době trvání, jaká vyplývá z přezkoumávané smlouvy o úvěru, a
- co se týče posouzení vnitrostátního soudu k případně zneužívající povaze ujednání týkajícího se splatnosti celého dluhu v případech, kdy dlužník během omezené doby nesplní své závazky, musí tento soud především přezkoumat, zda právo prodávajícího či poskytovatele prohlásit celý úvěr za splatný závisí na tom, že spotřebitel nesplní závazek, který má zásadní význam v rámci daného smluvního vztahu, zda je toto právo stanoveno pro případy, kdy je takové nesplnění závazku dostatečně závažné vzhledem k délce trvání a k výši úvěru, zda se toto právo odchyluje od právní úpravy, která se použije v dané oblasti v případě chybějících zvláštních smluvních ustanovení, a zda vnitrostátní právo stanoví odpovídající a účinné prostředky, které spotřebiteli, pokud je vůči němu takové ujednání uplatněno, umožní, aby odvrátil účinky splatnosti úvěru.

- 4) Směrnice 93/13 musí být vykládána v tom smyslu, že brání soudnímu výkladu takového ustanovení vnitrostátního práva, které upravuje ujednání týkající se splatnosti celého dluhu ve smlouvách o úvěru, jako je čl. 693 odst. 2 zákona 1/2000, ve znění nařízení s mocí zákona 7/2003, který zakazuje vnitrostátnímu soudu, který konstatoval zneužívající povahu takového smluvního ujednání, aby toto ustanovení prohlásil za neplatné a upustil od jeho uplatnění, pokud ho prodávající nebo poskytovatel skutečně nepoužil, nýbrž dodržel podmínky stanovené tímto ustanovením vnitrostátního práva.

(¹) Úř. věst. C 421, 24.11.2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – M v. Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Věc C-560/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Žádost o podpůrnou ochranu — Bezvadnost vnitrostátního řízení o posouzení žádosti o podpůrnou ochranu předložené po zamítnutí žádosti o přiznání postavení uprchlíka — Právo být vyslechnut — Rozsah — Právo na ústní pohovor — Právo na předvolání svědků a na provedení jejich křížového výslechu“

(2017/C 104/17)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: M

Odpůrci: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Výrok

Právo být vyslechnut, jak je aplikováno v rámci směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, v zásadě nevyžaduje, aby v případě, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, stanoví dvě samostatná řízení, jež na sebe navazují a cílem prvního z nich je posoudit žádost o přiznání postavení uprchlíka a cílem druhého z nich je posoudit žádost o podpůrnou ochranu, měl žadatel o podpůrnou ochranu právo na ústní pohovor o své žádosti a právo na předvolání svědků nebo na provedení jejich křížového výslechu při tomto pohovoru.

Ústní pohovor musí být nicméně zorganizován, pokud to vyžadují zvláštní okolnosti týkající se skutečností, kterými disponuje příslušný orgán, nebo osobní či celkové situace, do které zapadá žádost o podpůrnou ochranu, pro účely posouzení této žádosti s plnou znalostí věci, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 81, 9.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 31. ledna 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides v. Mostafa Lounani

(Věc C-573/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Azyl — Směrnice 2004/83/ES — Minimální normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka — Článek 12 odst. 2 písm. c) a čl. 12 odst. 3 — Vyloučení z postavení uprchlíka — Pojem „činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN“ — Dosah — Řídící člen teroristické organizace — Odsouzení za trestný čin účasti na činnostech teroristické skupiny — Individuální posouzení“

(2017/C 104/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Odpůrce: Mostafa Lounani

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 2 písm. c) směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohla být shledána existence v něm stanoveného důvodu pro vyloučení z postavení uprchlíka, není nutné, aby žadatel o mezinárodní ochranu byl odsouzen za některý z teroristických trestných činů uvedených v čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu.
- 2) Článek 12 odst. 2 písm. c) a čl. 12 odst. 3 směrnice 2004/83 musí být vykládány v tom smyslu, že takové činy spočívající v účasti na činnostech teroristické skupiny, jako jsou činy, za které byl odsouzen odpůrce v původním řízení, mohou být důvodem k vyloučení z postavení uprchlíka, i když není prokázáno, že dotyčná osoba spáchala teroristický čin upřesněný v rezolucích Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, pokusila se o jeho spáchání nebo hrozila jeho spácháním. Pro účely individuálního posouzení skutečností, jež umožňuje zjistit, zda existují závažné důvody se domnívat, že dotyčná osoba je vinna činy, které jsou v rozporu se zásadami a cíli OSN, podněcovala k páčání takových činů nebo se na jejich páčání jinak účastnila, je skutečnost, že tato osoba byla soudy členského státu odsouzena za účast na činnostech teroristické skupiny, obzvláště důležitá stejně jako zjištění, že uvedená osoba byla řídícím členem této skupiny, aniž je nutné prokázat, že tatáž osoba sama podněcovala k páčání teroristického činu nebo se na jeho páčání jinak účastnila.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 9.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 1. února 2017 – Portovesme Srl v. Evropská komise**(Věc C-606/14 P) ⁽¹⁾****„Kasační opravný prostředek — Podpora poskytnutá Italskou republikou společnosti Portovesme Srl —
Režimy preferenční sazby za elektřinu — Rozhodnutí, kterým se opatření podpory prohlašuje za
neslučitelné s vnitřním trhem“**

(2017/C 104/19)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Portovesme Srl (zástupci: G. Dore, M. Liberati, A. Vinci a F. Ciulli, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Portovesme Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 16.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Rada Evropské unie, Evropská komise**(Spojené věci C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P) ⁽¹⁾****„Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 — Dovoz jízdních kol
zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska — Rozšíření konečného antidumpingového cla
uloženého na dovoz jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz — Nařízení (ES) č. 1225/2009 —
Článek 13 — Obcházení — Článek 18 — Nedostatečná spolupráce — Důkaz — Soubor shodujících se
nepřímých důkazů“**

(2017/C 104/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

(Věc C-247/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor)

Další účastnice řízení: Chin Haur Indonesia, PT (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat), Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci)

(Věc C-253/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Chin Haur Indonesia PT (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat), Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, jakož i B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte), Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor)

(Věc C-259/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile, jakož i B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Chin Haur Indonesia PT (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci), Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 19. března 2015, *Chin Haur Indonesia v. Rada* (T-412/13, EU:T:2015:163), se zrušuje.
- 2) Žaloba na neplatnost, kterou podala společnost Chin Haur Indonesia PT u Tribunálu Evropské unie ve věci T-412/13, se zamítá.
- 3) Společnost Chin Haur Indonesia PT ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností Maxcom Ltd a Radou Evropské unie v řízení v prvním stupni ve věci T-412/13 i v řízeních o kasačním opravném prostředku.
- 4) Společnost Chin Haur Indonesia PT nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí v řízení o kasačním opravném prostředku ve věci C-253/15 P.
- 5) Evropská komise ponese vlastní náklady, které vynaložila v řízeních o kasačním opravném prostředku ve věcech C-247/15 P a C-259/15 P a v řízení v prvním stupni ve věci T-412/13.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10. 8. 2015.
Úř. věst. C 254, 3. 8. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Rada Evropské unie, Evropská komise

(Spojené věci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Prováděcí nařízení (EU) č. 501/2013 — Dovoz jízdních kol zasílaných z Indonésie, Malajsie, ze Šrí Lanky a z Tuniska — Rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého z dovozu jízdních kol pocházejících z Číny na zmíněný dovoz — Nařízení (ES) č. 1225/2009 — Článek 13 — Obcházení — Článek 18 — Nedostatečná spolupráce — Důkaz — Soubor shodujících se nepřímých důkazů — Rozporuplné odůvodnění — Nedostatečné odůvodnění — Porušení procesních práv“

(2017/C 104/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

(Věc C-248/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, Solicitor)

Další účastnice řízení: City Cycle Industries (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat), Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile a B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci)

(Věc C-254/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci)

Další účastnice řízení: City Cycle Industries (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat), Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile a B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte), Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor)

(Věc C-260/15 P)

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: původně S. Boelaert, poté H. Marcos Fraile a B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci R. Bierwagenem a C. Hippem, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: City Cycle Industries (zástupci: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévotte, avocat), Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a M. França, zmocněnci), Maxcom Ltd (zástupci: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky ve věcech C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P se zamítají.
- 2) Společnost Maxcom Ltd, Rada Evropské unie a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené společností City Cycle Industries v řízení v prvním stupni ve věci T-413/13 i v řízeních o kasačním opravném prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 10. 8. 2015.
Úř. věst. C 254, 3. 8. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-283/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daňové právní předpisy — Daň z příjmů — Státní příslušník členského státu dosahující příjmů na území tohoto členského státu a na území třetího státu a s bydlištěm na území jiného členského státu — Daňové zvýhodnění, které má zohlednit jeho osobní a rodinnou situaci“

(2017/C 104/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Výrok

- 1) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát, jehož daňové právní předpisy umožňují odpočet „záporných příjmů“ vztahujících se k obytné nemovitosti, odepřel uplatnění tohoto odpočtu samostatně výdělečně činné osobě-nerezidentovi, jestliže tato osoba dosahuje 60 % svých celkových příjmů na území tohoto členského státu a na území členského státu, kde se nachází její obytná nemovitost, nemá takový příjem, který by jí umožňoval uplatnit odpovídající nárok na odpočet.
- 2) Zákaz vyplývající z odpovědi na první otázku se týká každého členského státu, kde je činnost vykonávána a na jehož území osoba samostatně výdělečně činná dosahuje příjmů, které jí umožňují uplatnit odpovídající nárok na odpočet, a to poměrně k podílu těchto příjmů dosahovaných na území každého z členských států, kde je činnost vykonávána. V této souvislosti je „členským státem, kde je činnost vykonávána“, každý členský stát, jenž má pravomoc zdanit příjmy z činnosti nerezidenta plynoucí na jeho území bez ohledu na místo skutečného výkonu této činnosti.

- 3) Okolnost, že dotyčný daňový poplatník-nerezident dosahuje části zdanitelných příjmů nikoli na území členského státu, nýbrž na území třetího státu, nemá dopad na odpověď danou na druhou otázku.

(¹) Úř. věst. C 294, 7.9.2015.

**Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Francouzská republika
v. Evropská komise, Španělské království**

(Věc C-373/15 P) (¹)

**„Kasační opravný prostředek — Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) — Výdaje
vyloučené z financování Evropskou unií — Nařízení (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/
2004 — Opatření na podporu rozvoje venkova — Oblasti s přírodním znevýhodněním — Kontroly na
místě — Koeficient hustoty stáda — Počítání zvířat“**

(2017/C 104/23)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: původně F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas a C. Candat, poté G. de Bergues, D. Colas, F. Fize a A. Daly, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Španělské království (zástupce: M. A. Sampol Pucurull, zmocněnec), Evropská komise (zástupci: D. Bianchi a G. von Rintelen, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 30. dubna 2015, Francie v. Komise (T-259/13, nezveřejněný, EU:T:2015:250), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 294, 7. 9. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. února 2017 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-392/15) (¹)

**„Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Notáři — Podmínka státní
příslušnosti — Článek 51 SFEU — Účast na výkonu veřejné moci“**

(2017/C 104/24)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a K. Talabér-Ritz, zmocněnci)

Žalované: Maďarsko (zástupci: M.Z. Fehér, G. Koós a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalované: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vlácil a D. Hadroušek, zmocněnci)

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že pro přístup k povolání notáře stanovilo podmínku státní příslušnosti, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU.
- 2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14. 9. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 1. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court of the United Kingdom – Spojené království) – Secretary of State for Work and Pensions v. Tolley

(Věc C-430/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Složka ‚péče‘ příspěvku na živobytí pro zdravotně postižené osoby (disability living allowance) — Osoba pojištěná pro případ stáří, která s konečnou platností ukončila veškerou výdělečnou činnost — Pojem ‚dávka v nemoci‘ a ‚dávka v invaliditě‘ — Možnost výplaty dávky do zahraničí“

(2017/C 104/25)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Žalobce: Secretary of State for Work and Pensions

Žalovaná: Tolley

Výrok

- 1) Taková dávka, jako je složka „péče“ příspěvku na živobytí pro zdravotně postižené osoby (disability living allowance), představuje dávku v nemoci ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 307/1999 ze dne 8. února 1999.
- 2) Článek 13 odst. 2 písm. f) nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 307/1999, musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že osoba nabyla nároky na starobní důchod z titulu příspěvků odváděných během daného období do systému sociálního zabezpečení členského státu, nebrání tomu, aby později tato osoba již nepodléhala právním předpisům tohoto členského státu. Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby s ohledem na okolnosti sporu, který mu byl předložen, a ustanovení použitelného vnitrostátního práva určil, od kterého okamžiku přestanou být tyto právní předpisy použitelné na uvedenou osobu.
- 3) Článek 22 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 307/1999, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby právní předpisy příslušného státu vázaly nárok na takovou dávku, jaká je dotčená v původním řízení, na podmínku bydliště a pobytu na území tohoto členského státu.

Článek 22 odst. 1 písm. b) a čl. 22 odst. 2 nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 307/1999, musí být vykládány v tom smyslu, že osoba, která se nachází v takové situaci, jaká je dotčená v původním řízení, si zachovává nárok na pobírání dávek uvedených v tomto prvním ustanovení po přemístění svého bydliště do jiného členského státu, než je příslušný stát, pod podmínkou, že za tímto účelem obdržela povolení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 320, 28.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Bremen – Německo) – Madaus GmbH v. Hauptzollamt Bremen

(Věc C-441/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společný celní sazebník — Sazební zařazení — Kombinovaná nomenklatura — Podpoložky 3824 90 97 a 2106 90 92 — Výrobek ve formě prášku složený z uhličitanu vápenatého (95 %) a modifikovaného škrobu (5 %)“

(2017/C 104/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Bremen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Madaus GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Bremen

Výrok

Kombinovaná nomenklatura uvedená v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1001/2013 ze dne 4. října 2013, musí být vykládána v tom smyslu, že takový výrobek, o jaký se jedná v původním řízení, používaný pro výrobu kalciových tablet ve formě obyčejných tablet, šumivých tablet a žvýkacích tablet, složený z chemicky definovaného uhličitanu vápenatého ve formě prášku a modifikovaného škrobu přidávaného pro usnadnění výroby tablet, s obsahem škrobu nižším než 5 % hmotnostních, musí být zařazen do čísla 2106 této nomenklatury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 398, 30.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – Španělské království v. Evropská komise

(Věc C-506/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) — Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií — Nařízení (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 — Opatření na podporu rozvoje venkova — Oblasti s přírodním znevýhodněním — Kontroly na místě — Koeficient hustoty stáda — Počítání zvířat“

(2017/C 104/27)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Španělské království (zástupce: M. A. Sampol Pucurull, zmocněnec)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: I. Galindo Martín a G. von Rintelen, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: D. Colas a A. Daly, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 381, 16.11.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 8. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour d'appel de Paris – Francie) – Carrefour Hypermarchés SAS v. ITM Alimentaire International SASU

(Věc C-562/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Srovnávací reklama — Směrnice 2006/114/ES — Článek 4 — Směrnice 2005/29/ES — Článek 7 — Objektivní cenové srovnání — Klamavé opomenutí — Reklama srovnávající ceny výrobků prodávaných v prodejnách různé velikosti a druhu — Připustnost — Závažná informace — Rozsah a způsob sdělení informace“

(2017/C 104/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Paris

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Carrefour Hypermarchés SAS

Odpůrkyně: ITM Alimentaire International SASU

Výrok

Článek 4 písm. a) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě ve spojení s čl. 7 odst. 1 až 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládán v tom smyslu, že taková reklama, jako je reklama, o kterou se jedná v původním řízení, která srovnává ceny výrobků prodávaných v prodejnách různého druhu a velikosti, může – jsou-li tyto prodejny součástí řetězců, z nichž každý má prodejny různé velikosti a druhu, a srovnává-li zadavatel ceny ve svých prodejnách větší velikosti nebo druhu s cenami zjištěnými v prodejnách konkurentů menší velikosti nebo druhu – být nedovolená ve smyslu prvně uvedeného ustanovení, ledaže by spotřebitelé byli o tom, že byly srovnávány ceny v prodejnách zadavatele větší velikosti nebo druhu s cenami zjištěnými v prodejnách konkurentů menší velikosti nebo druhu, jasným způsobem vlastním reklamním sdělením informováni.

Předkládajícímu soudu při posuzování, zda je taková reklama dovolená, přísluší, aby ověřil, zda reklama, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, s ohledem na okolnosti daného případu splňuje požadavek objektivit srovnání a nemá klamavý charakter, přičemž musí zohlednit vnímání dotčených výrobků průměrným běžně informovaným a přiměřeně pozorným a obezřetným spotřebitelem a dále údaje uvedené v dané reklamě, zejména ohledně prodejen řetězce zadavatele a prodejen konkurenčních řetězců, jejichž ceny byly srovnávány, a obecně všechny její znaky.

(¹) Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – Raffinerie Tirlemontoise SA v. État belge

(Věc C-585/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Cukr — Dávky z výroby — Výpočet průměrné ztráty — Výpočet dávek z výroby — Nařízení (ES) č. 2267/2000 — Platnost — Nařízení (ES) č. 1993/2001 — Platnost“

(2017/C 104/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Raffinerie Tirlemontoise SA

Žalovaný: État belge

Výrok

- 1) Článek 33 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2038/1999 ze dne 13. září 1999 o společné organizaci trhů v odvětví cukru musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely výpočtu průměrné ztráty je třeba vydělit celkovou výši skutečných nákladů spojených s náhradami za vývoz produktů spadajících pod toto ustanovení celkovým množstvím těchto vyvezených produktů bez ohledu na to, zda byly za tyto produkty skutečně vyplaceny náhrady.
- 2) Článek 33 odst. 2 tohoto nařízení musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely celkového výpočtu dávek z výroby je třeba vzít v úvahu průměrnou ztrátu vypočtenou tak, že se celková výše skutečných nákladů spojených s náhradami za vývoz produktů spadajících pod toto ustanovení vydělí celkovým množstvím těchto vyvezených produktů bez ohledu na to, zda byly za tyto produkty skutečně vyplaceny náhrady.
- 3) Nařízení Komise (ES) č. 2267/2000 ze dne 12. října 2000, kterým se pro hospodářský rok 1999/2000 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient pro výpočet doplňkové dávky v odvětví cukru, a nařízení Komise (ES) č. 1993/2001 ze dne 11. října 2001, kterým se pro hospodářský rok 2000/2001 stanoví částky na dávky z výroby v odvětví cukru, jsou neplatná.

(¹) Úř. věst. C 38, 1.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 9. února 2017 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalsko] – Euro Tyre BV v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-21/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 131 a 138 — Podmínky osvobození dodání uvnitř Společenství od daně — Systém výměny informací o DPH (VIES) — Neexistence registrace pořizovatele — Odepření osvobození od daně — Přípustnost“

(2017/C 104/30)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Euro Tyre BV

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 131 a čl. 138 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby daňová správa členského státu odepřela osvobození od daně z přidané hodnoty pro dodání uvnitř Společenství pouze z důvodu, že v době tohoto dodání pořizovatel s bydlištěm nebo sídlem na území členského státu určení a držitel identifikačního čísla pro účely daně z přidané hodnoty platného pro operace v tomto státě není zapsán v systému výměny informací o dani z přidané hodnoty ani se na něj nevztahuje režim zdanění porřízení uvnitř Společenství, ačkoli neexistuje žádná vážná indicie naznačující existenci daňových podvodů a je prokázáno, že jsou splněny věcné hmotněprávní podmínky pro osvobození od daně. V tomto případě čl. 138 odst. 1 této směrnice vykládaný ve světle zásady proporcionality rovněž brání takovému odepření, pokud prodávající věděl o okolnostech, jimiž se vyznačuje situace pořizovatele ve vztahu k dani z přidané hodnoty, a byl přesvědčen, že později bude pořizovatel zapsán jako hospodářský subjekt uvnitř Společenství se zpětnou účinností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 4.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 1. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal – Portugalsko) – Município de Palmela v. Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

(Věc C-144/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Postupy při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti — Směrnice 83/189/EHS a 98/34/ES — Návrh technického předpisu — Sdělení Evropské komisi — Povinnosti členských států — Porušení — Důsledky“

(2017/C 104/31)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Účastníci původního řízení

Žalobce: Município de Palmela

Žalovaný: Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

Výrok

Článek 8 odst. 1 směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ve znění Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, a čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, musí být vykládány v tom smyslu, že sankce spočívající v nemožnosti dovolávat se takového nesděleného technického předpisu, jako je čl. 16 odst. 1 a 2 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (nařízení o bezpečnostních požadavcích, které je třeba dodržovat při umístění, zřizování, navrhování a organizaci fungování hřišť a prostorů pro volný čas, jakož i zařízení pro volný čas a dopadových ploch), které je přílohou Decreto-Lei no 379/97 (nařízení s mocí zákona č. 379/97) ze dne 27. prosince 1997 ve znění Decreto-Lei no 119/2009 (nařízení s mocí zákona č. 119/2009) ze dne 19. května 2009, postihuje jen uvedený technický předpis, a nikoli celý právní předpis, v němž je obsažen.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 9. února 2017 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Velká Británie) – M. S. v. P. S.

(Věc C-283/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Nařízení (ES) č. 4/2009 — Článek 41 odst. 1 — Uznávání výkonu rozhodnutí a spolupráce ve věcech vyživovacích povinností — Výkon rozhodnutí v členském státě — Podání návrhu přímo k příslušnému orgánu členského státu výkonu — Vnitrostátní právní předpisy požadující obrátit se na ústřední orgán členského státu výkonu“

(2017/C 104/32)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: M. S.

Žalovaný: P. S.

Výrok

1) Ustanovení kapitoly IV nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností, a zejména jeho čl. 41 odst. 1, musí být vykládána v tom smyslu, že osoba oprávněná z výživného, v jejíž prospěch bylo vydáno rozhodnutí v členském státě a která požaduje jeho výkon v jiném členském státě, může podat svůj návrh přímo k příslušnému orgánu posledně uvedeného členského státu, například ke specializovanému soudu, a nemůže být nucena podat svůj návrh prostřednictvím ústředního orgánu členského státu výkonu.

- 2) Členské státy jsou povinny zajistit plnou účinnost práva stanoveného v čl. 41 odst. 1 nařízení č. 4/2009 i tím, že v případě potřeby změny procesní pravidla. Vnitrostátnímu soudu každopádně přísluší uplatnit ustanovení uvedeného čl. 41 odst. 1 i tak, že podle potřeby ponechá nepoužité jakékoli odporující ustanovení vnitrostátního práva, a umožní tak osobě oprávněné z výživného podat její návrh přímo k příslušnému orgánu členského státu výkonu, i když s tím vnitrostátní právo nepočítá.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 1.8.2016.

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. ledna 2017 – d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis v. Evropská komise

(Věc C-45/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Rozhodčí doložka — Smlouva „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)“, která byla uzavřena v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) — Vypovězení této smlouvy z důvodu nesrovnalostí při plnění jiné smlouvy uzavřené s Evropskou komisí — Dobrá víra — Legitimní očekávání, že nedojde k vypovězení“

(2017/C 104/33)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (zástupce: K. Damis, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 14.3.2016.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 24. ledna 2017 – Carsten René Beul v. Evropský parlament, Rada Evropské unie

(Věc C-53/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na neplatnost — Fungování finančních trhů — Požadavky na provádění povinného auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek subjektů veřejného zájmu — Nařízení (EU) č. 537/2014 — Pravidla týkající se organizace a výběru statutárních auditorů a auditorských společností subjekty veřejného zájmu — Nedostatek osobního dotčení — Zjevná nepřipustnost“

(2017/C 104/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Carsten René Beul (zástupci: H.-M. Pott a T. Eckhold, Rechtsanwälte)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: D. Warin a P. Schonard, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Balta a R. Wiemann, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Carstenu René Beulovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 191, 30.5.2016.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 10. listopadu 2016 – Vámos Dávid v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Věc C-566/16)

(2017/C 104/35)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vámos Dávid

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Předběžné otázky

Je v souladu s unijním právem vnitrostátní právní úprava, která opravňuje daňový orgán provádějící daňovou kontrolu *a posteriori* k tomu, aby vyloučil možnost uplatnit subjektivní osvobození, a to na základě okolnosti, že této možnosti může osoba povinná k dani využít pouze v okamžiku, kdy oznamuje zahájení zdanitelné činnosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 23. listopadu 2016 – Admiral Casinos & Entertainment AG v. Alexander Holiczky

(Věc C-593/16)

(2017/C 104/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Admiral Casinos & Entertainment AG

Žalovaný: Alexander Holiczky

Tato věc byla usnesením ze dne 7. února 2017 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 28. listopadu 2016 – Juhler Holding A/S v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-613/16)

(2017/C 104/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Juhler Holding A/S

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předběžné otázky

- 1) Brání článek 43 ve spojení s článkem 48 ES (nyní článek 49 ve spojení se článkem 54 SFEU) vnitrostátnímu daňovému právnímu předpisu, jako je právní předpis dotčený v původním řízení, který nerezidentní mateřské společnosti, která je v rámci skupiny činné ve státě, v němž má sídlo, trvale vyčleněna jako holdingová společnost, odmítá přiznat osvobození od daně z kapitálových příjmů z rozdělení zisku,

pokud v ní mají podíl osoby, které nemají nárok na vrácení daně nebo osvobození od daně, pokud dosáhly příjmů přímo a

- 1) pro zapojení nerezidentní mateřské společnosti chybějí hospodářské nebo jinak závažné důvody nebo
- 2) nerezidentní mateřská společnost nedosáhne více než 10 % svých celkových hrubých příjmů dotčeného hospodářského roku z vlastní hospodářské činnosti (což mimo jiné není splněno, pokud zahraniční společnost dosáhne svých hrubých příjmů ze spravování hospodářských aktiv) nebo
- 3) se nerezidentní mateřská společnost neúčastní všeobecného hospodářského styku obchodním podnikem, který byl přiměřeným způsobem zřízený pro její obchodní účel, zatímco rezidentním mateřským společností je přiznáno osvobození od daně z kapitálových příjmů bez ohledu na výše uvedené podmínky?
- 2) Brání čl. 5 odst. 1 ve spojení s čl. 1 odst. 2 směrnice 90/435/EHS ⁽¹⁾ vnitrostátnímu daňovému právnímu předpisu, jako je právní předpis dotčený v původním řízení, který nerezidentní mateřské společnosti, která je v rámci skupiny činné ve státě, v němž má sídlo, trvale vyčleněna jako holdingová společnost, odmítá přiznat osvobození od daně z kapitálových příjmů z rozdělení zisku,

pokud v ní mají podíl osoby, které nemají nárok na vrácení daně nebo osvobození od daně, pokud dosáhly příjmů přímo a

- 1) pro zapojení nerezidentní mateřské společnosti chybějí hospodářské nebo jinak závažné důvody nebo
- 2) nerezidentní mateřská společnost nedosáhne více než 10 % svých celkových hrubých příjmů dotčeného hospodářského roku z vlastní hospodářské činnosti (což mimo jiné není splněno, pokud zahraniční společnost dosáhne svých hrubých příjmů ze spravování hospodářských aktiv) nebo
- 3) se nerezidentní mateřská společnost neúčastní všeobecného hospodářského styku obchodním podnikem, který byl přiměřeným způsobem zřízený pro její obchodní účel, zatímco rezidentním mateřským společností je poskytnuto osvobození od daně z kapitálových příjmů, aniž záleží na výše uvedených podmínkách?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, s. 6).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 7. prosince 2016 – CX

(Věc C-629/16)

(2017/C 104/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshofs

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: CX

Další účastník řízení: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Předběžné otázky

Odporuje unijní právo, a zejména Dohoda zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem (64/733/EHS), (Úř. věst. 217, 29.12.1964, s. 3687/64), dodatkový protokol k dohodě o přidružení (Úř. věst. L 293, 29.12.1972, s. 3), jakož i rozhodnutí Rady přidružení ES-Turecko č. 1/95 ze dne 22. prosince 1995 o provádění závěrečné etapy celní unie (96/142/ES) (Úř. věst. L 35, 13.2.1996, s. 1) vnitrostátní právní úpravě, podle níž je podnik provozující nákladní dopravu se sídlem v Turecké republice oprávněn ke komerční přeshraniční nákladní dopravě provozované motorovými vozidly na území či přes území Rakouské republiky pouze tehdy, pokud může k těmto vozidlům předložit doklady, jež byly vystaveny v rámci kvót stanovených mezi Rakouskem a Tureckem na základě dvoustranné dohody, nebo pokud jim bylo uděleno povolení pro konkrétní cestu se zbožím, přičemž u takové konkrétní cesty se zbožím musí být dán závažný veřejný zájem a žadatel musí věrohodně prokázat, že cestě se nelze vyhnout organizačními opatřeními ani volbou jiného dopravního prostředku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. prosince 2016 – Junek Europ-Vertrieb GmbH v. Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

(Věc C-642/16)

(2017/C 104/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Junek Europ-Vertrieb GmbH

Odpůrkyně: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Předběžná otázka

Musí být čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné známky může bránit pozdějšímu odbytu zdravotnického prostředku dováženého z jiného členského státu v jeho vnitřním a vnějším originálním balení, jež bylo dovozcem opatřeno další vnější nálepkou, ledaže

- je prokázáno, že využití práva z ochranné známky jejím majitelem za účelem bránění dalšímu odbytu nově označeného výrobku pod touto ochrannou známkou by přispělo k umělému rozdělení trhů mezi členské státy;
- je prokázáno, že nové označení nemůže ovlivnit původní stav výrobku obsaženého v obalu;
- na obalu je jasně uveden původce nového označení výrobku a jméno jeho výrobce;

- vzhled nově označeného výrobku není takový, že by mohl poškodit dobré jméno ochranné známky nebo jejího majitele; označení tak nesmí být vadné, nízké kvality nebo neúhledné, a
- dovozce předem informuje majitele ochranné známky o uvedení nově označeného výrobku do prodeje a poskytne mu na jeho žádost vzorek tohoto výrobku.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 19. prosince 2016 – Peter Valach a další v. Waldviertler Sparkasse Bank AG a další

(Věc C-649/16)

(2017/C 104/40)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s., Byty A s. r.o

Žalovaní: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s., město Banská Bystrica

Předběžné otázky

Je třeba čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (¹) vykládat tak, že se žaloba na náhradu škody z titulu deliktní odpovědnosti podaná držiteli podílů na společnosti, která je dlužníkem v úpadku – jimiž je první žalobce a druhá žalobkyně – a projektovými společnostmi, které mají s dlužníkem v úpadku obchodní vztahy – jako je tomu v případě třetí až sedmé žalobkyně – proti členům věřitelského výboru z důvodu jejich protiprávního jednání při hlasování o restrukturalizačním plánu v insolvenčním řízení, týká insolvenčního řízení ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení č. 1215/2012 a je proto vyloučena z věcné působnosti tohoto nařízení?

(¹) Úř. věst. L 351, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko) dne 21. prosince 2016 – Lucrețiu Hadrian Vădan v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Věc C-664/16)

(2017/C 104/41)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Lucrețiu Hadrian Vădan

Odpůrci: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Předběžné otázky

- 1) Lze obecně směrnici 2006/112⁽¹⁾, a konkrétně ustanovení článků 167, 168, 178, 179 a 273, jakož i zásadu proporcionality a zásadu neutrality vykládat v tom smyslu, že umožňují osobě povinné k dani, která splňuje hmotněprávní požadavky na odpočet DPH, uplatňovat svůj nárok na odpočet v případě, že v rámci zvláštního kontextu, jako je kontext ve sporu v původním řízení, není schopna předložením faktur předložit důkaz o částkách zaplacených na vstupu za dodání zboží a poskytnutí služeb?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, lze směrnicí 2006/112, jakož i zásadu proporcionality a zásadu neutrality vykládat v tom smyslu, že nepřímý způsob posouzení (prostřednictvím znaleckého posudku), provedený nezávislým soudním znalcem na základě množství prací/pracovní síly na stavbě vyplývajícího z posudku, může představovat opatření přípustné a vhodné pro stanovení rozsahu nároku na odpočet v případě, že dodání zboží (stavební materiál) a poskytnutí služeb (práce týkající se výstavby budov) pocházejí od osob povinných k dani pro účely DPH?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichts Minden (Německo) dne
29. prosince 2016 – Tsegezab Mengesteab v. Spolková republika Německo**

(Věc C-670/16)

(2017/C 104/42)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Minden

Účastníci/Účastnice původního řízení

Navrhovatel: Tsegezab Mengesteab

Odpůrkyně: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Může žadatel o azyl uplatnit přesun příslušnosti na dožadující členský stát z důvodu uplynutí lhůty pro předložení žádosti o převzetí (čl. 21 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 604/2013⁽¹⁾)?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: může žadatel o azyl rovněž uplatnit přesun příslušnosti, je-li ho dožádaný členský stát nadále připraven převzít?
- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku: lze z výslovného nebo implicitního souhlasu (čl. 22 odst. 7 nařízení č. 604/2013) dožádaného členského státu dovodit, že dožádaný členský stát je nadále připraven převzít žadatele o azyl?
- 4) Může dvouměsíční lhůta, která je stanovena v čl. 21 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 604/2013, končit po uplynutí tříměsíční lhůty, která je stanovena v čl. 21 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 604/2013, pokud dožadující členský stát nechá uplynout dobu přesahující jeden měsíc od počátku běhu tříměsíční lhůty, než podá dotaz v databázi Eurodac?
- 5) Považuje se žádost o mezinárodní ochranu za podanou ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 604/2013 od okamžiku vydání prvního osvědčení prohlášení žadatele o azyl nebo výlučně po registraci oficiální žádosti o azyl? Zejména:
 - a) Je osvědčení prohlášení žadatele o azyl formulářem žádosti nebo úředním zápisem ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 604/2013?

- b) Je příslušným orgánem ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 604/2013 orgán příslušný pro přijetí formuláře nebo provedení úředního zápisu, nebo příslušný orgán pro rozhodnutí o žádosti o azyl?
- c) Považuje se úřední zápis za doručený příslušnému orgánu, byly-li mu sděleny základní prvky formuláře nebo úředního zápisu nebo je třeba pro účely řádného doručení, aby mu byl postoupen originál či kopie úředního zápisu?
- 6) Mohou mít opoždění mezi prvním požádáním o azyl nebo okamžikem prvního vydání osvědčení o prohlášení žadatele o azyl a předložením žádosti o převzetí za následek přesun příslušnosti na dožadující členský stát tím, že se analogicky uplatní čl. 21 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 604/2013, nebo vznik povinnosti na straně dožadujícího se členského státu uplatnit diskreční právo podle čl. 17 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 604/2013?
- 7) V případě kladné odpovědi na některou z variant šesté otázky: jak dlouhá doba musí uplynout k tomu, aby bylo možné považovat žádost o převzetí považovat za předloženou zjevně opožděně?
- 8) Lze mít v případě žádosti o převzetí, v níž dožadující členský stát uvádí pouze datum vstupu na své území a datum předložení oficiální žádosti o azyl a nikoli datum prvního požádání o azyl nebo datum, kdy bylo vydáno první osvědčení prohlášení žadatele o azyl, za to, že byla podána ve lhůtě podle čl. 21 odst. 1 prvního pododstavce nařízení č. 604/2013, nebo je taková žádost „neúčinná“?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, s. 31).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea Constituțională a României (Rumunsko) dne 30. prosince 2016 – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept v. Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Věc C-673/16)

(2017/C 104/43)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea Constituțională a României

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept

Odpůrci: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „manžel nebo manželka“ v čl. 2 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/38/[ES] ⁽¹⁾, ve spojení s články 7, 9, 21 a 45 Listiny základních práv Evropské unie, manžela nebo manželku stejného pohlaví, pocházející(ho) ze státu, který není členem Evropské unie, občana Evropské unie, se kterým (kterou) občan legálně uzavřel sňatek na základě zákona jiného členského státu, než je hostitelský členský stát?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, vyžadují čl. 3 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice 2004/38/[ES], ve spojení s články 7, 9, 21 a 45 Listiny základních práv Evropské unie, aby hostitelský členský stát přiznal právo pobytu na svém území nebo na dobu delší než tři měsíce manželovi nebo manželce stejného pohlaví občana Evropské unie?

- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku, může být manžel nebo manželka stejného pohlaví, pocházející ze státu, který není členem Evropské unie, občana Evropské unie, se kterým (kterou) občan legálně uzavřel sňatek na základě zákona jiného členského státu, než je hostitelský členský stát, kvalifikován(a) jako „všichni ostatní rodinní příslušníci [...]“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/38/[ES] nebo jako „partner, se kterým má občan Unie řádně doložený trvalý vztah“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2004/38/[ES], s odpovídající povinností hostitelského státu usnadnit mu vstup a pobyt, i pokud hostitelský stát neuznává manželství mezi osobami stejného pohlaví, ani nestanoví jakoukoli jinou alternativní formu právního uznání, jako jsou registrovaná partnerství?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku, vyžadují čl. 3 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 směrnice 2004/38/[ES], ve spojení s články 7, 9, 21 a 45 Listiny základních práv Evropské unie, aby hostitelský členský stát přiznal právo pobytu na svém území nebo na dobu delší než tři měsíce manželovi nebo manželce stejného pohlaví občana Evropské unie?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgerichts Düsseldorf (Německo) dne 27. prosince 2016 – Pfizer Ireland Pharmaceuticals a Operations Support Group v. Orifarm GmbH

(Věc C-681/16)

(2017/C 104/44)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Pfizer Ireland Pharmaceuticals a Operations Support Group

Žalovaná: Orifarm GmbH

Předběžné otázky

1. Může držitel dodatkového ochranného osvědčení, které mu bylo vydáno pro Spolkovou republiku Německo (SRN), s odvoláním na ustanovení specifického mechanismu bránit dovozu výrobků z České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska, Slovenska, Bulharska, Rumunska a Chorvatska jakožto přístupujících zemí (příloha IV aktu o přistoupení z roku 2003, Úř. věst. 2003, L 236, s. 797, včetně změn podle Úř. věst. 2004, L 126, s. 4, pokud jde o Estonsko, Lotyšsko, Litvu, Polsko, Slovinsko, Maďarsko, Slovensko a Českou republiku; bod 1 přílohy V aktu o přistoupení z roku 2005, Úř. věst. 2005, L 157, s. 268, pokud jde o Rumunsko a Bulharsko; příloha IV aktu o přistoupení z roku 2011, Úř. věst. 2012, L 112, s. 60, pokud jde o Chorvatsko) do SRN, když žádost o dodatkové ochranné osvědčení byla v SRN podána v době, kdy v přístupujících zemích již existovaly předpisy týkající se získání odpovídajícího dodatkového ochranného osvědčení, držitel ochranného osvědčení vydaného pro SRN však o takovéto dodatkové ochranné osvědčení v přístupující zemi nemohl požádat nebo mu nemohlo být uděleno, protože v této přístupující zemi neexistoval základní patent, který byl pro vydání tohoto ochranného osvědčení nezbytný?
2. Závisí odpověď na otázku č. 1) na okolnosti, že odpovídající ochrany poskytované základním patentem nebylo možné dosáhnout v přístupující zemi pouze k datu podání přihlášky základního patentu uděleného pro SRN, avšak v době do zveřejnění této přihlášky, na jejímž základě byl základní patent pro SRN udělen, této ochrany bylo možné dosáhnout?

3. Může držitel dodatkového ochranného osvědčení, které mu bylo vydáno pro Spolkovou republiku Německo (SRN), s odvoláním na ustanovení specifického mechanismu bránit dovozu výrobků z České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska, Slovenska, Bulharska, Rumunska a Chorvatska jakožto přistupujících zemí do SRN, když k jejich dovozu dojde po uplynutí doby platnosti dodatkového ochranného osvědčení stanovené spolu s původním usnesením o jeho vydání, avšak před uplynutím šestiměsíční prodloužené doby platnosti, která mu byla poskytnuta na základě nařízení (ES) č. 1901/2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 ⁽¹⁾?
4. Závisej odpověď na otázku č. 3) v případě Chorvatska na tom, že specifický mechanismus zřízený na základě přistoupení Chorvatska vstoupil v platnost teprve v roce 2013, tedy už poté, co dne 26. ledna 2007 vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 1901/2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004, na rozdíl od ostatních členských států, které přistoupily k Evropské unii před 26. lednem 2007, tj. České republiky, Estonska, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Polska, Slovinska, Slovenska, Bulharska a Rumunska?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006 o léčivých přípravcích pro pediatrické použití a o změně nařízení (EHS) č. 1768/92, směrnice 2001/20/ES, směrnice 2001/83/ES a nařízení (ES) č. 726/2004 (Úř. věst 2006, L 378, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 27. prosince 2016 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. v. Spolková republika Německo

(Věc C-683/16)

(2017/C 104/45)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobce: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání opatřením členského státu týkajícím se vod spadajících pod jeho svrchovanost nebo do jeho jurisdikce, která jsou nutná pro účely plnění povinností členského státu podle článku 6 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽²⁾, jež mají vliv na rybářská plavidla jiných členských států a jimiž se v oblastech Natura 2000 zcela zakazuje profesionální mořský rybolov pomocí kontaktních zařízení pro lov při dně, jakož i pevných sítí („tenatových sítí“)?

Zejména:

- a) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „opatření pro zachování zdrojů“ spadají rybolovné metody uvedené v předběžné otázce č. 1?

- b) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „rybářská plavidla jiných členských států“ spadají i taková rybářská plavidla jiného členského státu, která plují pod vlajkou členského státu Spolková republika Německo?
- c) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že pod pojem „splňují cíle příslušného právního předpisu Unie“ spadají rovněž taková opatření přijatá členským státem, která plnění cílů, jež jsou uvedeny v uvedených předpisech Unie, pouze podporují?
- 2) Musí být článek 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES vykládán v tom smyslu, že brání opatřením členského státu týkajícím se vod spadajících pod jeho svrchovanost nebo do jeho jurisdikce, která jsou nutná pro účely plnění jeho povinností podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁽³⁾?
- 3) Je-li odpověď na předběžné otázky č. 1 a č. 2, alternativně či kumulativně, záporná: Brání výlučná příslušnost Evropské unie v oblasti zachování biologických mořských zdrojů v rámci společné rybářské politiky podle čl. 3 odst. 1 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie přijetí výše uvedených opatření členským státem?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, s. 7.

⁽³⁾ Úř. věst. L 143, s. 56.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 27. prosince 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Věc C-684/16)

(2017/C 104/46)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Žalovaný: Tetsuji Shimizu

Předběžné otázky

1. Brání čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (dále jen „směrnice 2003/88/ES“) ⁽¹⁾ nebo čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vnitrostátní právní úpravě, jež je stanovena v § 7 spolkového zákona o dovolené (Bundesurlaubsgesetz), která jako podmínku pro splnění nároku na dovolenou na zotavenou stanoví, že zaměstnanec musí s uvedením svého přání ohledně časového rozvrhu dovolené o svou dovolenou požádat, aby mu nárok na dovolenou na konci referenčního období nezanikl bez náhrady, a která zaměstnavatele tedy nezavazuje k tomu, aby sám jednostranně a pro zaměstnance závazně stanovil dobu čerpání dovolené v rámci referenčního období?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí to i v případě, kdy existoval pracovní poměr mezi soukromými osobami?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, s. 9

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 2. ledna 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social v. Tesorería General de la Seguridad
Social a Jesús Crespo Rey**

(Věc C-2/17)

(2017/C 104/47)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Odvolaatel: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Odpůrci: Tesorería General de la Seguridad Social a Jesús Crespo Rey

Předběžné otázky

- 1) Musí být výraz „španělský příspěvkový základ, který je časově nejbližší referenčnímu období“, který je uveden v příloze XI [G.2] [Španělsko, odstavec 2] nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾, vykládán tak, že nezahrnuje příspěvkové základy vycházející z použití španělského vnitrostátního právního ustanovení, podle něhož může migrující pracovník, jehož poslední skutečné příspěvky do španělského systému sociálního zabezpečení byly vyšší než minimální základy, po svém návratu podepsat dohodu o zachování příspěvků podle minimálních základů, zatímco kdyby nebyl migrujícím pracovníkem, bylo by mu umožněno ji podepsat podle vyšších základů?
- 2) Bude-li odpověď na předchozí otázku kladná, je třeba v souladu s přílohou XI [G.2] [Španělsko, odstavec 2] nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 za vhodné prostředky k nápravě újmy způsobené migrujícímu pracovníkovi považovat zohlednění řádně aktualizovaných posledních skutečných příspěvků do španělského systému sociálního zabezpečení, jakož i to, že doba přispívání na základě dohody o zachování příspěvků se považuje za období, ke kterému se nepřihlíží, respektive za vyloučenou dobu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Cluj (Rumunsko) dne 10. ledna
2017 – Maria Dicu v. Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava,
Tribunalul Botoșani**

(Věc C-12/17)

(2017/C 104/48)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Maria Dicu

Žalovaní: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Předběžná otázka

Musí být článek 7 směrnice 2003/88/ES ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které při stanovení délky trvání dovolené zaměstnance nepovažuje dobu rodičovské dovolené na dítě do dvou let za dobu výkonu pracovní činnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 13. ledna 2017 – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-16/17)

(2017/C 104/49)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Musí být články 44 a 45, čl. 132 odst. 1 písm. f), jakož i články 167, 168, 169, 178, 179, 192a, 193, 194 a 196 směrnice o DPH (směrnice 2006/112) ⁽¹⁾, články 10 a 11 prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011 ⁽²⁾ a zásada neutrality vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby portugalský orgán daňové správy zamítl nárok na odpočet DPH pobočky německé společnosti v situaci, kdy:

- německá společnost získala v Portugalsku daňové identifikační číslo pro uskutečnění jednorázového úkonu, a sice pro „nabytí podílů ve společnosti“, přičemž zmíněné číslo odpovídá subjektu nerezidentovi bez stálé provozovny;
- následně byla v Portugalsku registrována pobočka této německé společnosti, která získala vlastní daňové identifikační číslo jakožto stálá provozovna zmíněné společnosti;
- německá společnost poté uzavřela s jiným podnikem smlouvu o zřízení hospodářského zájmového sdružení za účelem provedení zakázky na stavební práce v Portugalsku, přičemž použila prvně jmenované daňové identifikační číslo;
- zmíněná pobočka následně poskytla hospodářskému zájmovému sdružení subdodávky pod svým vlastním daňovým identifikačním číslem, přičemž byla sjednána plnění, jež si pobočka a hospodářské zájmové sdružení vzájemně poskytnou, jakož i to, že poslední jmenovaný subjekt bude muset vynaložené náklady fakturovat svým subdodavatelům v dohodnutých poměrech;
- v oznámeních o dluhu, které vystavilo hospodářské zájmové sdružení za účelem fakturování nákladů pobočky, uvedlo toto sdružení daňové identifikační číslo této pobočky, přičemž účtovalo DPH;
- pobočka odpočetla DPH, která byla účtována v oznámeních o dluhu;

- plnění uskutečňovaná hospodářským zájmovým sdružením sestává (prostřednictvím subdodávek) z plnění uskutečňovaných pobočkou a dalším podnikem, který je členem hospodářského zájmového sdružení, přičemž poslední jmenované subjekty fakturovaly hospodářskému zájmovému sdružení veškeré částky, jež toto sdružení fakturovalo objednateli?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2011, L 77, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Lietuvos apeliacinio teismo (Litva) dne 19. ledna 2017 – „flyLAL-Lithuanian Airlines“, veřejná akciová společnost v likvidaci v. Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS a „Air Baltic Corporation AS“

(Věc C-27/17)

(2017/C 104/50)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos apeliacinis teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně v prvním stupni: „flyLAL-Lithuanian Airlines“, veřejná akciová společnost v likvidaci

Žalované v prvním stupni: Starptautiskā lidosta „Rīga“ VAS a „Air Baltic Corporation AS“

Předběžné otázky

- 1) Je třeba pojem „místo, kde došlo ke škodné události“, uvedený v čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I⁽¹⁾ chápat za okolností projednávané věci jako místo uzavření protiprávní dohody žalovaných porušující čl. 82 písm. c) Smlouvy o založení Evropského společenství (čl. 102 písm. c) SFEU), anebo jako místo, kde došlo k jednání, kterým byla finanční výhoda získaná z této dohody zneužita prostřednictvím predátorských cen (křížové dotace) v rámci hospodářské soutěže s žalobkyní na stejných relevantních trzích?
- 2) Je možno škodu (ztrátu příjmu), která žalobkyni vznikla v důsledku uvedených protiprávních jednání žalovaných, v projednávané věci považovat za škodu ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení Brusel I?
- 3) Mají být činnosti pobočky společnosti Air Baltic Corporation v Litevské republice za okolností projednávané věci považovány za činnosti pobočky ve smyslu čl. 5 odst. 5 nařízení Brusel I?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court (Irsko) dne 24. ledna 2017 – Eamonn Donnellan v. The Revenue Commissioners

(Věc C-34/17)

(2017/C 104/51)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Eamonn Donnellan

Žalovaný: The Revenue Commissioners

Předběžné otázky

Brání čl. 14 odst. 1 a 2 směrnice 2010/24/EU ⁽¹⁾ tomu, aby High Court of Ireland (Vrchní soud v Irsku) při rozhodování o vykonatelnosti „jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávek“ v Irsku vydaného dne 14. listopadu 2012 celním úřadem v Patrasu na správní sankce a pokuty ve výši 1 097 505,00 eur, které byly dne 15. července 2009 uloženy za údajné pašování ze dne 26. června 2012 [a v důsledku úroků a penále se zvýšily na 1 507 971,88 eur]:

- (i) použil právo na účinnou právní ochranu a na spravedlivý proces v přiměřené lhůtě pro občana Irska a Evropské unie v souvislosti s návrhem na výkon rozhodnutí [(viz článek 47 Listiny a články 6 a 13 EÚLP, které odpovídají občanským právům podle článků 34, 38 a 40 odst. 3 irské ústavy), za okolností, kdy zahájené řízení bylo panu D. poprvé vysvětleno až v „neoficiálním překladu“ do angličtiny (úředního jazyka v Irsku, kde měl pan D. trvalé bydliště) v dopise ze dne 29. prosince 2015, který zaslalo Ministerstvo financí Řecké republiky v Pireu irské Revenue a právním zástupcům pana D.];
- (ii) zohlednil cíle směrnice 2010/24/EU poskytovat vzájemnou pomoc (bod 20 odůvodnění směrnice 2010/24) a dostát povinnosti poskytnout širší pomoc vyplývající z EÚLP (bod 17 odůvodnění směrnice 2010/24), jako je právo na účinnou právní ochranu pro občany podle článku 47 Listiny a článku 13 EÚLP;
- (iii) zohlednil plnou účinnost práva Společenství pro jeho občany [a zejména bod 63 [rozsudku ze dne 14. ledna 2010, *Kyrian v. Celní úřad Tábor*, C-233/08, EU:C:2010:11]?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst 2010, L 84, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2017 Liamem Jenkinsonem proti usnesení Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 9. listopadu 2016 ve věci T-602/15, Liam Jenkinson v. Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Evropská komise a Eulex Kosovo

(Věc C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Liam Jenkinson (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis, avocats)

Další účastníci řízení: Evropská služba pro vnější činnost, Rada Evropské unie, Evropská komise a Eulex Kosovo

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu ze dne 9. listopadu 2016 ve věci T-602/15 v rozsahu, v němž zamítá žalobu podanou navrhovatelem a ukládá mu náhradu nákladů řízení,
- rozhodl o žalobě,
- uložil dalším účastníkům řízení náhradu nákladů obou řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel zpochybňuje, že se Tribunál prohlásil za příslušný pouze ohledně sporu založeného na poslední smlouvě na dobu určitou podepsanou navrhovatelem.

Zpochybňuje rovněž to, že i za předpokladu, že by bylo odůvodnění Tribunálu v tomto ohledu správné, *quod non*, Tribunál nerozhodl o několika jeho návrzích založených na skončení sporného smluvního vztahu, a tedy na poslední smlouvě na dobu určitou. Protiprávnost napadeného usnesení totiž plyne ze stručnosti odůvodnění, které je natolik stručné, že neumožňuje pochopit, jak Tribunál mohl, aniž by provedl věcnou analýzu spisu, dospět k závěru o své nepřislušnosti, s výjimkou sporu založeného na poslední smlouvě na dobu určitou, pouze na základě existence rozhodčí doložky, třebaže platnost a legalita takové doložky byly navrhovatelem zpochybňovány.

Navrhovatel zpochybňuje rovněž nezohlednění všech svých argumentů týkajících se existence pochybení orgánů, pokud jde o absenci právního rámce nabízejícího navrhovateli a všem zaměstnancům právních misí zřízených Uníí záruky, že budou respektována jejich nejzákladnější sociální práva, mj. záruka práva na účinný přístup k soudu a práva na spravedlivý proces.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel v důsledku toho uplatňuje, že Tribunál porušil:

- evropské právo použitelné na určení práva rozhodného pro spory ze smluvních vztahů,
- ustanovení belgického pracovního práva,
- minimální požadavky na práci na dobu určitou použitelné na unijní úrovni,
- práva zaručená Listinou základních práv,
- povinnost uvést odůvodnění,
- zákaz rozhodovat *ultra petita*.

Žaloba podaná dne 9. února 2017 – Francouzská republika v. Parlament

(Věc C-73/17)

(2017/C 104/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda a E. de Moustier, zmocněnci)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit program jednání Evropského parlamentu ze středy 30. listopadu 2016 (dokument P8_OJ (2016)11-30), v rozsahu, v němž zahrnují rozvahy na plenárním zasedání ke společnému návrhu souhrnného rozpočtu, který schválil dohodovací výbor; program jednání ze čtvrtka 1. prosince 2016 (dokument P8_OJ (2016)12-01), v rozsahu, v němž zahrnuje hlasování spolu s vysvětlením hlasování o společném návrhu souhrnného rozpočtu; legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2016 o společném návrhu souhrnného rozpočtu (dokument TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 v předběžném znění), jakož i akt, kterým předseda Evropského parlamentu postupem podle čl. 314 odst. 9 SFEU prohlásil, že souhrnný rozpočet je přijat s konečnou platností;

- zachovat účinky aktu, kterým předseda Evropského parlamentu prohlásil, že souhrnný rozpočet Unie na rok 2017 je přijat, až do doby, než tento rozpočet bude s konečnou platností přijat aktem, který bude v souladu se Smlouvami, v přiměřené lhůtě ode dne vyhlášení rozsudku;
- uložit Evropskému Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Francouzská vláda se svou žalobou domáhá zrušení čtyř aktů, jež v rámci výkonu své rozpočtové pravomoci přijal Evropský parlament na dodatečném plenárním zasedání konaném ve dnech 30. listopadu a 1. prosince 2016 v Bruselu.
2. Prvním a druhým aktem, jejichž zrušení se francouzská vláda domáhá, jsou programy jednání Evropského parlamentu ze středy 30. listopadu 2016 a ze čtvrtka 1. prosince 2016, v rozsahu, v němž zahrnují rozpravy na plenárním zasedání ke společnému návrhu souhrnného rozpočtu na rozpočtový rok 2017 a hlasování spolu s vysvětlením hlasování o tomto společném návrhu souhrnného rozpočtu.
3. Třetím napadeným aktem je legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 1. prosince 2016 o společném návrhu souhrnného rozpočtu.
4. Konečně se francouzská vláda domáhá zrušení aktu, kterým předseda Evropského parlamentu postupem podle čl. 314 odst. 9 SFEU prohlásil, že souhrnný rozpočet je přijat s konečnou platností. Jak vyplývá zejména ze zápisu ze zasedání Evropského parlamentu ze čtvrtka 1. prosince 2016, jedná se o prohlášení předsedy Evropského parlamentu a o podpis souhrnného rozpočtu tímto předsedou, k nimž došlo po odhlasování legislativního usnesení o společném návrhu souhrnného rozpočtu.
5. V rámci jediného žalobního důvodu má francouzská vláda za to, že všechny čtyři napadené akty musí být zrušeny z důvodu, že porušují protokol č. 6 připojený ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU a protokol č. 3 připojený ke Smlouvě o ESAE, které se týkají umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie.
6. Z protokolů o sídlech orgánů i z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že Evropský parlament nemůže vykonávat rozpočtové pravomoci, které mu svěřuje článek 314 SFEU, na dodatečných plenárních zasedáních konaných v Bruselu, ale musí je vykonávat na řádných plenárních zasedáních konaných ve Štrasburku.
7. Nicméně vzhledem k tomu, že legalita napadeného aktu předsedy Evropského parlamentu není zpochybňována z důvodu cíle nebo obsahu tohoto aktu, nýbrž je zpochybňována pouze proto, že tento akt měl být přijat na řádném plenárním zasedání ve Štrasburku, nezbytnost zaručit kontinuitu evropské veřejné služby, jakož i významné důvody právní jistoty odůvodňují podle francouzské vlády zachování právních účinků tohoto aktu až do doby přijetí nového aktu, který bude v souladu se Smlouvami.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada

(Věc T-14/14 a 87/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Námitka protiprávnosti — Právní základ — Zneužití pravomoci — Právo na obhajobu — Legitimní očekávání — Právní jistota — Ne bis in idem — Překážka věci pravomocně rozsouzené — Přiměřenost — Zjevně nesprávné posouzení — Základní práva“

(2017/C 104/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teherán, Írán) a deset dalších žalobkyň (zástupci: F. Randolph, QC, P. Pantelis, solicitor, M. Lester, barrister, a M. Taher, solicitor)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a V. Piessevaux, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou ve věci T-87/17: Evropská komise (zástupci: D. Gauci a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-14/14 žaloba založená na článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2013/497/SZBP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 46), a nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyň, a ve věci T-87/14 jednak žaloba založená na článku 277 SFEU znějící na určení nepoužitelnosti rozhodnutí 2013/497 a nařízení č. 971/2013 a jednak žaloba založená na článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2013/685/SZBP ze dne 26. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 316, s. 46), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 316, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyň.

Výrok

- 1) Žaloby se zamítají.
- 2) Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další žalobkyně, jejichž názvy jsou uvedeny v příloze, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 8.3.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Lubrizol France v. Rada(Věc T-191/14) ⁽¹⁾

„Společný celní sazebník — Právní úprava týkající se pozastavení všeobecných cel pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky — Námitka vůči stávajícím pozastavením — Rovnocennost výrobků — Postup vyřizování námitek“

(2017/C 104/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lubrizol France SAS (Rouen, Francie) (zástupci: R. MacLean, solicitor, B. Hartnett, barrister a A. Bochon, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: F. Florindo Gijón a M. Balta, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně A. Caeiros a M. Clausen, poté A. Caeiros a A. Lewis, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná podle článku 263 SFEU a znějící na zrušení článků 1 a 4 nařízení Rady (EU) č. 1387/2013 ze dne 17. prosince 2013 o pozastavení všeobecných cel společného celního sazebníku pro určité zemědělské produkty a průmyslové výrobky a o zrušení nařízení (EU) č. 1344/2011 (Úř. věst. 2013, L 354, s. 201) v rozsahu, v němž tato ustanovení zbavila žalobkyni tří pozastavení cel, která se na ni vztahovala dříve v souladu s kódy TARIC 2918 2900 80, 3811 2900 10 a 3811 9000 30.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Lubrizol France SAS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 19.5.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Construlink v. EUIPO – Wit-Software (GATEWIT)(Věc T-351/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie GATEWIT — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie wit software — Starší národní obchodní firma Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Construlink – Tecnologias de Informação, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: M. Lopes Rocha a A. Bertrand, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė a D. Hanf, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: F. Teixeira Baptista a C. Tomás Pedro, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. března 2014 (věc R 1059/2013-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel a společností Construlink – Tecnologias de Informação.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost Construlink – Tecnologias de Informação, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady tohoto řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a náklady řízení před odvolacím senátem vynaložené společností Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 261, 11.8.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Mayer v. EFSA

(Věc T-493/14) ⁽¹⁾

„Vyslaný národní odborník — Pravidla EFSA o vyslaných národních odbornících (VNO) — Rozhodnutí neprodloužit vyslání — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Ochrana osobních údajů — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Návrhy na určení a na vydání soudního příkazu — Doplnující spis k žalobě — Změna návrhových žádání — Přípustnost“

(2017/C 104/57)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ingrid Alice Mayer (Ellwangen, Německo) (zástupce: T. Mayer, advokát)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (zástupci: D. Detken, zmocněnec, ve spolupráci s R. Van der Houtem a A. Köhlerem, advokáty)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zpochybnění rozhodnutí EFSA, kterými byla zamítnuta jednak žádost žalobkyně o prodloužení jejího vyslání jakožto národního odborníka u EFSA a jednak žádost žalobkyně o přístup k dokumentům v držení EFSA.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá jako nepřipustná.

2) Ingrid Alice Mayer se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 22.9.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Holistic Innovation Institute v. REA

(Věc T-706/14) ⁽¹⁾

„Výzkum a technologický rozvoj — Projekty v oblasti výzkumu financované Uníí — Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) — Projekty ZONESEC a Inachus — Rozhodnutí, kterým byla žalobci odepřena účast — Žaloba na neplatnost a na náhradu škody“

(2017/C 104/58)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) (zástupci: původně R. Muñiz García, poté J. Marín López, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum (zástupci: S. Payan Lagrou a V. Canetti, zmocněnkyně, ve spolupráci s J. Rivasem, advokát)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU, který zní na zrušení rozhodnutí ředitele REA ze dne 24. července 2014 [ARES (2014) 2461172], kterým bylo ukončeno vyjednávání se žalobcem a byla mu odepřena účast na evropských projektech Inachus a ZONESEC, a návrh založený na článku 268 SFEU, který zní na náhradu škody, která žalobci údajně vznikla z důvodu jeho vyloučení z uvedených projektů a sdělení některých informací o něm po přijetí uvedeného rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Holistic Innovation Institute, SLU se ukládá náhrada nákladů tohoto řízení.
- 3) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady vynaložené v řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 421, 24.11.2014.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Novar v. EUIPO

(Věc T-726/14) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnost — Důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany starší ochranné známky — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Rozhodnutí, kterým byla námitka zamítnuta pro neexistenci důkazu o starším právu — Pravidlo 19 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 2868/95 — Přezkum rozhodnutí — Článek 62 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Újma spočívající v nákladech na zastupování advokátem — Příčinná souvislost“

(2017/C 104/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Novar GmbH (Albstadt, Německo) (zástupce: R. Weede, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh podle článku 268 SFEU znějící na náhradu majetkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku nákladů na zastupování advokátem, které vynaložila v rámci odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, jež bylo údajně přijato v rozporu s pravidlem 19 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a obecnými právními zásadami.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Novar GmbH a Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponесou každý vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 7, 12.1.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – SolarWorld v. Komise

(Věc T-783/14) ⁽¹⁾

„Dumping — Subvence — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Schválení snížení minimální dovozní ceny na základě závazku přijatého v rámci antidumpingového a antisubvenčního řízení — Unijní průmysl — Článek 8 odstavec 1 nařízení (ES) č. 1225/2009“

(2017/C 104/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: SolarWorld AG (Bonn, Německo) (zástupci: L. Ruessmann, advokát, a J. Beck, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a A. Stobiecka Kuik, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise, jež je obsaženo v dopise značky Trade/H4 (2014) 3328168 ze dne 15. září 2014 a adresováno Čínské obchodní komoře pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků, snížit minimální dovozní cenu pro dovoz fotovoltaických modulů a článků vyráběných čínskými vyvážejícími výrobci, která s účinností od 1. října 2014 podléhá cenovému závazku pro poslední čtvrtletí roku 2014.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti SolarWorld AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 – Unilever v. EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely)(Věc T-811/14) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Fair & Lovely — Starší národní slovní ochranná známka a starší slovní ochranná známka Beneluxu FAIR & LOVELY — Rozhodnutí o odvolání — Článek 64 odst. 1 nařízení (ES) č. 207/2009 — Právo být vyslechnut — Článek 75 druhá věta nařízení č. 207/2009 — Přerušení správního řízení — Pravidlo 20 odst. 7 písm. c) a pravidlo 50 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95 — Legitimní očekávání — Zneužití pravomoci — Zjevně nesprávné posouzení“

(2017/C 104/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unilever NV (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupkyně: A. Fox, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Technopharma Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupkyně: C. Scott, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. října 2014 (věc R 1004/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Technopharma a Unilever

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. října 2014 (věc R 1004/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Technopharma Ltd a Unilever NV se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společnostmi Unilever.
3. Společnost Technopharma ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených společnostmi Unilever.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Jaguar Land Rover v. EUIPO – Nissan Jidosha (Land Glider)(Věc T-71/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Land Glider — Starší slovní a obrazové ochranné známky Evropské unie a národní ochranné známky LAND ROVER — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Spojené království) (zástupce: R. Ingerl, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Garrido Otaola, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Nissan Jidosha KK (Jokohama, Japonsko) (zástupce: A. Franke, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. prosince 2014 (věc R 1415/2013-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Jaguar Land Rover a Nissan Jidosha

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 9. prosince 2014 (věc R 1415/2013-4) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Jaguar Land Rover Ltd.
3. Společnost Nissan Jidosha KK ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 13. 4. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Rumunsko v. Komise

(Věc T-145/15) (¹)

„EZZF a EZFRV — Opatření vztahující se na plochu — Výdaje vyloučené z financování — Paušální finanční opravy — Článek 52 nařízení (EU) č. 1306/2013 — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“

(2017/C 104/63)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupci: původně R.-H Radu, V. Angelescu, R. Mangu, D. Bulancea, N. Horumbă, E. Mierlea a T. Crainic, poté R.-H Radu, V. Angelescu, R. Mangu, N. Horumbă, E. Mierlea a T. Crainic, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan a G. von Rintelen, zmocněnci)

Předmět

Návrh podle článku 263 SFEU na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2015/103 ze dne 16. ledna 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2015, L 16, s. 33).

Výrok

- 1) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/103 ze dne 16. ledna 2015, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Rumunska.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Rumunskem.

(¹) Úř. věst. C 178, 1.6.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Map)

(Věc T-513/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Map — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gruppe Nymphenburg Consult AG (Mnichov, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. června 2015 (věc R 1973/2014-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení Limbic® Map jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 23. června 2015 (věc R 1973/2014-1) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Types)

(Věc T-516/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Types — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/65)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gruppe Nymphenburg Consult AG (Mnichov, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Würtenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. června 2015 (věc R 1974/2014-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení Limbic® Types jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 23. června 2015 (věc R 1974/2014-1) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26. 10. 2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult v. EUIPO (Limbic® Sales)

(Věc T-517/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Limbic® Sales — Neexistence popisného charakteru — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/66)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gruppe Nymphenburg Consult AG (Mnichov, Německo) (zástupci: R. Kunze a G. Württenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. června 2015 (věc R 1972/2014-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení Limbic® Sales jako ochranné známky Evropské unie

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 23. června 2015 (věc R 1972/2014-1) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. února 2017 – DMC v. EUIPO – Etike' International (De Giusti ORGOGLIO)

(Věc T-18/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie De Giusti ORGOGLIO — Starší slovní ochranná známka Evropské unie ORGOGLIO — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 104/67)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: DMC Srl (San Vendemiano, Itálie) (zástupkyně: B. Osti, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Etike' International Srl (Baronissi, Itálie) (zástupce: V. Fiorillo, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. listopadu 2015 (věc R 1764/2013-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Etike' International a DMC.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti DMC Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 90, 7. 3. 2016.

Žaloba podaná dne 8. prosince 2016 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. INEA

(Věc T-871/16)

(2017/C 104/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: Y. de Vries, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro inovace a sítě (INEA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 17. července 2015 o zamítnutí návrhu žalobkyně v odpovědi na výzvu k předkládání návrhů v souvislosti s nástrojem pro propojení Evropy a na základě víceletého pracovního programu přijatého v roce 2014,
- nařídil žalované přijmout ve lhůtě tří měsíců ode dne vyhlášení rozsudku nové rozhodnutí týkající se návrhu žalobkyně, které by rozsudek Tribunálu uvedený v žalobě zohlednilo,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení návrhu žalobkyně.

- Žalobkyně uvádí důvody, proč podle jejího názoru žalovaná nesprávně posoudila návrh žalobkyně podle kritérií relevance, účinků a kvality.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení.

- Žalobkyně uvádí důvody, proč podle jejího názoru nepřiměřeně rozlišovala mezi jejím návrhem týkajícím se technologií na snížení emisí a podobným návrhem jejích konkurentů, které byly vybrány pro účely financování.

Žaloba podaná dne 16. ledna 2017 – Portugalsko v. Komise

(Věc T-22/17)

(2017/C 104/69)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão a J. Saraiva de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2018 ze dne 15. listopadu 2016, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2016, L 312, s. 26) v rozsahu, v němž z financování Evropskou unií vylučuje částku 1 990 810,30 eur týkající se výdajů ohlášených Portugalskem v souvislosti s opatřením „Investice EZFRV v rámci rozvoje venkova – soukromí příjemci“ v rozpočtových letech 2010, 2011, 2012, 2013 a 2014; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 31 odst. 4 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. července 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. 2005, L 209, s. 1).
 2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění a opírá se o tři tvrzení:
 - prvním tvrzením žalobkyně poukazuje na skutečnost, že Komise neoznámila důvody vážných a důvodných pochybností;
 - druhým tvrzením žalobkyně poukazuje na nepoužitelnost směrnic uvedených v dokumentu VI/5330/97-PT ze dne 23. prosince 1997 na dotčenou věc;
 - třetím tvrzením žalobkyně poukazuje na skutečnost, že Komise nevymezila vytýkané skutečnosti v podmínkách pro 5 % finanční opravu uvedených v dokumentu VI/5330/97-PT ze dne 23. prosince 1997.
-

Žaloba podaná dne 17. ledna 2017 – Barnett v. EHSV**(Věc T-23/17)**

(2017/C 104/70)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Inge Barnett (Roskilde, Dánsko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 21. března 2016, které bylo přijato ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 22. září 2015 a kterým byl vyloučen nárok žalobkyně na předčasný důchod bez omezení jejích důchodových nároků;
- podpůrně uložil Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru povinnost zaplatit žalobkyni částku 207 994,14 eur z titulu majetkové újmy, k níž se připočte úrok z prodlení počítaný ode dne splatnosti dlužných částek na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro hlavní refinanční operace, zvýšené o tři a půl procentního bodu, a paušální částku 25 000 eur z titulu nemajetkové újmy;
- každopádně uložil Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU, jež má spočívat v tom, že žalovaná při přijímání opatření ke splnění rozsudku nezohlednila odůvodnění rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 22. září 2015, Barnett v. EHSV (F-20/14, dále jen „rozsudek SVS“, EU:F:2015:107). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí zejména vyplývá, že žalovaná při údajném přezkumu žádosti žalobkyně upustila od kritérií stanovených v jejích obecných prováděcích ustanoveních (OPU). Napadené rozhodnutí každopádně nepřinášá nápravu protiprávnosti konstatované Soudem pro veřejnou službu, tj. chybějící určení zájmu služby v OPU EHSV.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí trpí v několika ohledech zjevně nesprávným posouzením zájmu služby, který údajně existoval v roce 2013.
3. Třetí, podpůrně uplatněný žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci EHSV pro přijetí nového rozhodnutí o přiznání předčasného důchodu bez omezení důchodových nároků v návaznosti na zrušení čl. 9 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění služební řád úředníků Evropské unie a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15). Z důvodu protiprávnosti konstatované v rozsudku SVS proto žalobkyně definitivně přišla o možnost využít předmětného opatření. Proto je třeba jí za to přiznat plnou náhradu.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Portugalsko v. Komise**(Věc T-31/17)**

(2017/C 104/71)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida a A. Tavares de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise (EU) 2016/2018 ze dne 15. listopadu 2016 (Úř. věst. 2016, L 312, s. 26), kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), a to v rozsahu, v němž je z financování vyloučena částka 660 202,73 eur z Portugalskem nahlášených výdajů na okruh technické pomoci v rámci podprogramu POSEI pro Azory v rozpočtových letech 2012 a 2013;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 12 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 247/2006 ze dne 30. ledna 2006, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (Úř. věst. 2006, L 42, s. 1).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku odůvodnění a z porušení článku 11 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. 2006, L 171, s. 90).

Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Amicus Therapeutics UK a Amicus Therapeutics v. EMA**(Věc T-33/17)**

(2017/C 104/72)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Spojené království) a Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, Spojené státy) (zástupce: L. Tsang, J. Mulryne, solicitors, a F. Campbell, barrister)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí sdělené žalobkyním žalovanou dne 14. prosince 2016, uveřejnit zprávu o klinické studii AT1001-011 podle nařízení 1049/2001/ES;

- podpůrně, vrátit rozhodnutí žalované k novému posouzení a umožnit tím žalobkyním, aby se konkrétně vyjádřily k jednotlivým částem zprávy o klinické studii, která by měla být před uveřejněním přepracována; a
- uložil žalované náhradu právních a jiných nákladů a výdajů vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s touto věcí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že sporná zpráva o klinické studii vyvolává obecnou domněnku o důvěrnosti ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001, a to s ohledem na: (i) systém a podmínky příslušných odvětvových unijních právních předpisů; (ii) povinnost unijních orgánů splnit povinnosti vyplývající z čl. 39 odst. 3 Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví; a (iii) důležitost, kterou je třeba přikládat základním právům žalobkyň na ochranu soukromí a majetku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející podpůrně z toho, že jediným právně přípustným výsledkem vyvažování zájmů v souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení 1049/2001 by mělo být rozhodnutí nezveřejňovat spornou zprávu o klinické studii s ohledem na: (i) přesvědčivou váhu soukromého zájmu žalobkyň na zamezení zveřejnění vzhledem k destruktivnímu účinku, jenž by takové zveřejnění mělo na základní vlastnická a obchodní práva; a (ii) pouze vágní a generický veřejný zájem na zveřejnění, jelikož neexistuje dostatečně naléhavá veřejná potřeba zveřejnění.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2017 – Bank Tejarat v. Rada

(Věc T-37/17)

(2017/C 104/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Tejarat (Teherán, Írán) (zástupci: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, Solicitors, T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla a H. Leith, Barristers)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Radě povinnost zaplatit žalobkyni náhradu újmy vzniklé v důsledku toho, že jí Rada uložila omezující opatření prostřednictvím následujících aktů týkajících se omezujících opatření vůči Íránu: rozhodnutí Rady 2012/35/SZBP ze dne 23. ledna 2012 (Úř. věst. 2012, L 19, s. 22), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 54/2012 ze dne 23. ledna 2012 (Úř. věst. 2012, L 19, s. 1), nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1), prováděcí nařízení Rady (EU) č. 709/2012 ze dne 2. srpna 2012 (Úř. věst. 2012, L 208, s. 2), rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/556 ze dne 7. dubna 2015 (Úř. věst. L 92, 8.4.2015, s. 101) a prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/549 ze dne 7. dubna 2015 (Úř. věst. 2015, L 92, s. 12); náhrada by měla činit 1 494 050 000 USD z titulu majetkové újmy a 1 000 000 EUR z titulu nemajetkové újmy, s připočtením úroku z těchto částek;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jeden žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že uložení omezujících opatření Radou k tíži žalobkyně bylo dostatečně závažným porušením povinností, jejichž smyslem je poskytnout jednotlivcům práva, takže tím vzniká Evropské unii mimosmluvní odpovědnost. Příмым důsledkem tohoto porušení byla majetková a nemajetková újma žalobkyně, z jejichž titulu má nárok na náhradu.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – DQ a další v. Parlament

(Věc T-38/17)

(2017/C 104/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: DQ a třináct dalších účastnic řízení (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že tato žaloba je přípustná,
- uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 92 000 eur za způsobenou majetkovou újmu,
- uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení vynaložené v rámci tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z několika pochybení a opomenutí, jichž se dopustila administrativa žalovaného a v jejichž důsledku byla žalobkyním způsobena majetková újma, a to všechny náklady na advokáta vynaložené v souvislosti se žádostí o pomoc podanou dne 24. ledna 2014 na základě čl. 24 prvního odstavce služebního řádu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávního jednání, zejména korupce způsobující újmu Unii ve výběrových řízeních uchazečů, přičemž se jedná o zneužívající a zastrahující jednání ze strany vedoucího oddělení žalobkyň v rámci každodenního výkonu jejich činností.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z narušení důstojnosti žalobkyň v důsledku tohoto jednání poškozujícího jejich profesní kariéru a rodinné životy, jakož i narušení jejich psychického a fyzického stavu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze vzniklé majetkové újmy, která byla žalobkyním způsobena a která úzce souvisí se zlým úmyslem, jenž prokázal Parlament, jakož i s několika kroky, které musely podniknout, zejména pokud se jedná o nutnost obrátit se na advokáta.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že nadřízení žalobkyň nereagovali navzdory naléhavosti a závažnosti vytýkaných skutečností. Žalobkyně mají konkrétně za to, že tyto okolnosti měly jejich nadřízené vést k tomu, aby došlo k ukončení:
 - protiprávního jednání,
 - zneužívajícího a zastrahujícího jednání vedoucího jejich oddělení, jakož i nepřiměřených lhůt administrativy k přijetí opatření,
 - jejich těžkých pracovních podmínek, což mohlo předejít neustálým zásahům jejich advokáta.

6. Šestý žalobní důvod vycházející z mimořádných okolností, na jejichž základě byl nutný, či dokonce nevyhnutelný, zásad advokáta, aby byla zachována práva žalobkyň a orgán oprávněný ke jmenování začal jednat v souvislosti s jejich tvrzeními o psychickém a sexuálním obtěžování, jemuž musely čelit. Zásah jejich advokáta byl též odůvodněn s cílem zaručit důvěrné zacházení s jejich svědectvími a chránit je před právními nedostatky a nedbalostí jejich nadřízených, a to s cílem ukončit jejich nepříjemné pracovní podmínky.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2017 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) v. Komise

(Věc T-39/17)

(2017/C 104/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francie) (zástupce: J. Vanden Eynde, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou a v důsledku toho;
- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. listopadu 2016 [C (2016) 7755 final], a tak vyhověl počáteční žádosti žalobkyně, a to: „Signatáři této žádosti si především přejí získat na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/20013 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise úplnou kopii dotazníku a odpovědí, na které Komise odkazuje na ve svém stanovisku 2016/C 302/03 zveřejněném v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. srpna 2016.“
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění shromážděných informací. Komise měla neprávem za to, že žalobkyně neprokázala takový převažující veřejný zájem, přitom tento zájem prokazují Evropské smlouvy, a sice čl. 10 odst. 3 a čl. 11 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii („SEU“), ale také čl. 15 odst. 1 a čl. 298 odst. 1 a 2 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“) a článek 42 Listiny základních práv Evropské unie („Listina“).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z přednosti Evropských smluv a Listiny před nařízením č. 1049/2001. Žalobkyně se domnívá, že uvedené nařízení, které právně omezuje zásady transparentnosti, účasti a otevřenosti, musí být vykládáno a uplatňováno velmi restriktivně, s přihlédnutím k časové posloupnosti, v jaké byly přijaty právní texty a Listina. Má tak za to, že žalovaná neměla uplatnit obecnou domněnku, podle které by došlo k porušení ochrany cílů vyšetřování, jelikož se v projednávané věci jednalo o víceoborové vyšetřování, a měla konstatovat, že členské státy o takovou ochranu nepožádaly.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 2 a článku 42 Listiny, které zaručují každé osobě právo na přístup k dokumentům, jež se jí týkají.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení Evropské úmluvy o lidských právech, která vyžaduje rovný přístup k dokumentům v rámci řízení, včetně správního řízení, aby bylo zajištěno právo na obhajobu stran, zejména pak článků 6 a 13 Úmluvy.

Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Mackevision Medien Design v. EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Věc T-50/17)

(2017/C 104/76)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Německo) (zástupci: E. Stolz, U. Stelzenmüller a J. Weiser, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „TO CREATE REALITY“ – přihláška č. 15 098 106

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. prosince 2016 ve věci R 995/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2017 – Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)

(Věc T-60/17)

(2017/C 104/77)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Safe Skies LLC (New York, New York, Spojené státy americké) (zástupkyně: V. Schwepler, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Spojené státy americké)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „TSA LOCK“ – Ochranná známka Evropské unie č. 4 530 168

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. listopadu 2016, ve věci R 233/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- žalovanému uložil náhradu nákladů řízení před Tribunálem a (případnému) vedlejšímu účastníkovi uložil náhradu nákladů správního řízení před odvolacím senátem;
- stanovil datum jednání pro případ, že Tribunál bez tohoto jednání nebude moci rozhodnout.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Lions Gate Entertainment v. EUIPO (DIRTY DANCING)

(Věc T-64/17)

(2017/C 104/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lions Gate Entertainment Inc. (Santa Monica, Kalifornie, Spojené státy americké) (zástupci: C. Hall, barrister, a D. Farnsworth, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „DIRTY DANCING“ – Přihláška č. 13 930 102

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016, ve věci R 331/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v řízení před odvolacím senátem a Tribunálem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Italytrade v. EUIPO – Tpresso (tèespresso)**(Věc T-67/17)**

(2017/C 104/79)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Italytrade Srl (Bari, Itálie) (zástupce: N. Clemente, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tpresso SA (Curych, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „tèespresso“ – Přihláška č. 13 543 517

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. listopadu 2016 ve věci R 959/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 a platnými normami;
- ve smyslu článku 134 jednacího řádu Tribunálu uložil EUIPO a případným vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů vynaložených společnostmi Italytrade srl v tomto řízení;
- změnil rozhodnutí ve smyslu čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu ohledně náhrady nákladů řízení a uložil EUIPO a vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení v průběhu řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 1. února 2017 – Italytrade v. EUIPO – Tpresso (teaespresso)**(Věc T-68/17)**

(2017/C 104/80)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Italytrade Srl (Bari, Itálie) (zástupkyně: N. Clemente, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Tpresso SA (Zürich, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „teaspresso“ – Přihláška č. 13 543 475

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. listopadu 2016, ve věci R 1099/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí v souladu s čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 a v každém případě s platnou právní úpravou;
- uložil EUIPO a případným vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů, které v rámci tohoto řízení vynaložila společnost Italytrade srl v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu;
- uložil EUIPO a vedlejším účastníkům řízení, kteří nebudou mít ve věci úspěch, náhradu nákladů vynaložených v řízení před odvolacím senátem a námitkovým oddělením v souladu s článkem 134 jednacího řádu Tribunálu.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 3. února 2017 – Constantin Film Produktion v. EUIPO (Fack Ju Göhte)

(Věc T-69/17)

(2017/C 104/81)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Constantin Film Produktion GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: E. Saarmann a P. Baronikians, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Fack Ju Göhte“ – Přihláška č. 13 971 163

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016 ve věci R 2205/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví č. 013971163 ze dne 25. září 2015;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2017 – TenneT Holding v. EUIPO – Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)

(Věc T-70/17)

(2017/C 104/82)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TenneT Holding BV (Arnhem, Nizozemsko) (zástupce: K. Limperg, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Ngrid Intellectual Property Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „NorthSeaGrid“ – Přihláška č. 12 223 517

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. listopadu 2016 ve věci R 1607/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 3. února 2017 – Schmid v. EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Věc T-72/17)

(2017/C 104/83)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabriele Schmid (Halbenrain, Rakousko) (zástupkyně: B. Kuchar, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Rakousko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ochranné známky „Steirisches Kürbiskernöl“ – Mezinárodní zápis č. 900 100

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. prosince 2017, ve věci R 1768/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí změnil a ochrannou známku, mezinárodní zápis č. 900 100, zrušil pro Evropskou unii pro všechny výrobky;
případně
- zrušil napadené rozhodnutí na základě nepředložení důkazu o užívání mezinárodního zápisu č. 900 100 a vrátil věc EUIPO;
- v každém případě uložil majitelce ochranné známky náhradu nákladů řízení vynaložené žalobkyní v řízení před EUIPO a v tomto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 15 odst. 1 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 55 odst. 1 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 30. ledna 2017 – Jumbo Africa v. EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)

(Věc T-78/17)

(2017/C 104/84)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Španělsko) (zástupci: M. Buzanza González a E. Torner Lasalle, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: ProSiebenSat.1 Licensing GmbH (Unterföhring, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „JUMBO“ — Ochranná známka Evropské unie č. 10 492 131

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. října 2016 ve věci R 227/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 7 nařízení č. 207/2009. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že ochranná známka „JUMBO“ nespadá pod žádný ze zákazů obsažených v odstavci 1 uvedeného článku. Uvedená ochranná známka není ve vztahu k výrobkům, které označuje, popisná.

Žaloba podaná dne 10. února 2017 – Le Pen v. Evropský parlament**(Věc T-86/17)****(2017/C 104/85)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 přijaté na základě rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a ze dne 9. července 2008 „kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu“ v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka za žalobkyní ve výši 298 497,87 eur z titulu částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a zdůvodněno její vrácení a změna příslušného příkazce ve spolupráci s účetním orgánem, a provedení jejich výběru na základě článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu a článků 66, 78, 79 a 80 finančního nařízení (dále jen „FN“);
- zrušil oznámení o dluhu č. 2016-1560 ze dne 6. prosince 2016, jímž byla žalobkyně informována, že byla vůči ní konstatována na základě rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 pohledávka ve výši 298 497,87 eur, vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 66, 78, 79 a 80 FN;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu povinnost zaplatit Marine Le Pen částku 50 000 eur z důvodu nákladů, jejichž náhradu lze přiznat.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dvanáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku příslušnosti tvůrce aktu. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) spadalo do pravomoci předsednictva Evropského parlamentu a že osoba, která rozhodnutí podepsala, nedisponuje žádným řádným zmocněním.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění, kterým je stíženo napadené rozhodnutí, ačkoliv je tento požadavek stanoven v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí v tom, že účelem napadeného rozhodnutí byla zpráva o šetření provedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) a ukončeném dne 26. července 2016, která žalobkyni nebyla oznámena. Žalobkyně tak nebyla slyšena a nemohla platně uplatnit své důvody na obranu, protože Generální sekretář jí odmítl sdělit informace, na kterých se napadené rozhodnutí zakládá.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence osobního přezkumu spisu Generálním sekretářem Evropského parlamentu. Podle žalobkyně se Generální sekretář spokojil se schválením zprávy OLAF a vůbec neprovedl osobní přezkum situace žalobkyně.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z neexistence skutečností na podporu napadeného rozhodnutí a příslušného oznámení o dluhu (dále jen „napadené akty“), jelikož skutečnosti
6. Šestý žalobní důvod vycházející z obrácení důkazního břemene. V této souvislosti žalobkyně uvádí, že není na ní, aby nesla důkazní břemeno o práci svého poslaneckého asistenta, ale naopak, že je věcí příslušných orgánů, aby prokázaly opak.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož částka požadovaná od žalobkyně nebyla odůvodněna ani podrobně, ani z hlediska metody výpočtu, a předpokládá, že asistent poslankyně nikdy pro žalobkyni nepracoval.
8. Osmý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci v rozsahu, v němž byly napadené akty přijaty za účelem zbavení žalobkyně, poslankyně Evropského parlamentu, prostředků k výkonu jejího mandátu.
9. Devátý žalobní důvod vycházející ze zneužití řízení. Žalobkyně má za to, že Generální sekretář, aby jí nemusel předat zprávu OLAF, kterou měl k dispozici, nezákonně přesunul u OLAF její žádost o sdělení této zprávy, kterýžto úřad jí zprávu nezaslal.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z nerovného zacházení a existence *fumus persecutionis* v rozsahu, v němž se situace související s tímto sporem týkala výlučně žalobkyně a její strany.
11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející ze zásahu do nezávislosti poslance a důsledků neexistence vázaného mandátu. Napadené akty měly nepochybně za cíl narušit svobodný výkon parlamentního mandátu žalobkyně tím, že jí zbaví finančních prostředků nezbytných k naplnění jejích úkolů. Poslankyni kromě toho nemůže ohledně způsobu, jakým má vykonávat svůj mandát, udělovat příkazy Generální sekretář pod výhrůžkou financí sankcí.
12. Dvanáctý žalobní důvod vycházející z nedostatku nezávislosti OLAF, jelikož tento orgán dle žalobkyně neposkytuje žádnou záruku nestrannosti a bezúhonnosti a podléhá Evropské komisi.

Žaloba podaná dne 8. února 2017 – Kuka Systems v. EUIPO (Matrix light)

(Věc T-87/17)

(2017/C 104/86)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Německo) (zástupci: B. Maneth a C. Huch-Hallwachs, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „Matrix light“ – Přihláška č. 14 779 714

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. prosince 2016, ve věci R 886/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.
-

